செந்தமிழ்ச் செல்வி ~~1925 ஜூன்~~ . 1924-25

சிலம்பு 15 பகுதி 4

JL
R65ஈ211, N11VD.
N125.15.4
18647

Regd. No. M. 915.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF ... 11 FEB 1925 MADRAS

THE VEDANTA DIPIKA

வேதார்த்த தீபிகை.

ரக்தாக்ஷிவரூ,
1924—1925.
ஸம்புடம் 15.

தைமீ.
JANUARY.
ஸஞ்சிகை 4.

பத்ராதிபர். }
கார்யதர்சி. } ர. ஸ்ரீநிவாஸராகவ அய்யங்கார், எம்.ஏ.

விஷய ஸூசிகை.

1. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்:—ஸ்தானமாஹாத்ம்யம். 73

2. ப்ராணயாமம்:— ஸ்ரீ. உப. வே. க்ருஷ்ணமாசார்யர், 78

3. அக்ராஸனாதிபதியின் உபந்யாஸம்:—
கனம் ஜஸ்டிஸ் ஸ்ரீ. உப. வ. வே. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார். 81

4. ஸ்வாகத நிவேதநப் பத்திரிகை:—
ஸ்ரீ. உப. வ. பாஷ்யம் அய்யங்கார், ஸப்ஜட்ஜ், மதுரை. 94

5. ஹிந்துமதஸ்தாபன மசோதா:— பத்ராதிபர். 100

6. ஸ்ரீ ஸச்சரித்ர ரக்ஷை (தமிழ்மொழி பெயர்ப்புடன்):—
ஸ்ரீ. உப. வே. பண்டிதபூஷணம் சே. நரஸிம்மாசார்யர். 97

Office:—2/11, Adiappa Mudaly Street, Purasawalkam.
K. R. Press, Madras.

வர்ஷச் சந்தா ரூ. 3—0—0.]
[ஸஞ்சிகை 1-க்கு அணா 4.

உலக ப்ரசித்தி பெற்றது.

"டிக் - டாக்" | கடியாரம் விலை, | ரூ. 3.

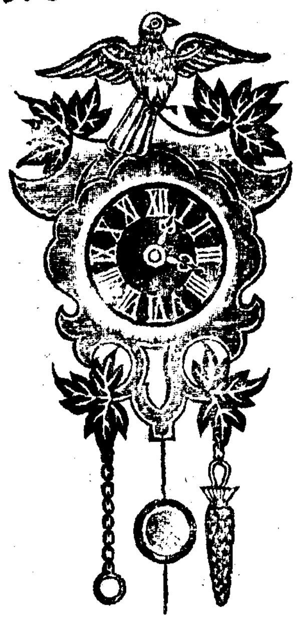

ஜெர்மனி தேசத்தில் செய்யப்பட்டது. மிக்க அழகாயுள்ளது. சுவற்றில் மாட்டக்கூடியது. காலத்திற்குச் சரியான மணியைக் காட்டக்கூடியது. விலை குறைவு. பலமதிகம். இன்றைக்கே எழுதுங்கள்.

"டிக் - டாக்"

கடியாரம் 1 - க்கு விலை ரூ. 3.

(ரிஜிஸ்டர்ட்)

விலாசம்:— பீடர் வாச் கம்பெனி,

தபால் பெட்டி நெ. 27.

மதராஸ்.

BRAHMINS!!

Do you know that you have a journal to speak for you?

It is

THE "BRAHMAN"

Published *twice* a month in *English* at Triplicane, Madras

WITH

An Annual Subscription of only Rs. 2-8-0. Sample copy as. 2.

N. B. The profit of this journal goes to *Brahmana Gurukulas* to be established by the Editor.

Will you Kindly support it?

Manager:

P. R. S. பட்டாசார்யாரின்

பாரத்வாஜ சந்தனாதிகிருதம் அல்லது

நீர்ரோக நிவாரண நெய்.—இது மூத்திர கோசங்களி லுண்டாகும் விரணங்கள், கெனோரியா வென்னும் வெள்ளை நோய் முதலிய வியாதிகளால் கஷ்டப்படும் ஸ்திரீ புருஷர்கள் இருபாலருக்கும் கைகண்ட மருந்தாகும். நீரடைப்பு முதலியதை வெகுசீக்கிரத்தில் நிறுத்துவதில் நிகரற்றது.

விலை 8 அவு - புட்டி 1 - க்கு ரூபாய் ... 2—0—0

தபால் செலவு வேறு. காட்லாக் வேண்டுபவருக்கு இனமாய் அனுப்பப்படும்.

பாரத்வாஜ ஆச்ரமம்,

பெருமாள் கோவில் வீதி, எழும்பூர், சென்னை.

OFFICE OF THE ... MADRAS
No.
11 FEB 1925

ஸ்ரீ:.

[illegible]

வேதாந்த தீபிகை.

பத்ராதிபர்
காரியதரிசி } ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ராகவ ஆய்யங்கார், எம். ஏ.

ஸம்புடம் 15] ரக்தாக்ஷி ஷு, தைமீ. [ஸஞ்சிகை 4

“ [illegible]
[illegible] ॥

ஸ்ரீபாகவதம். 1-9-23.

ஸ்ரீ:.

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

ஸ்தானமாஹாத்ம்யம்.

வைதிகமான எந்த நல்லகர்மாவை நாம் செய்வதாக இருந்தாலும் அவைகளை நல்லவிடத்தில் நல்லகாலத்தில் நல்லபாத்ரத்தில் செய்யவேண்டிய தென்று பகவத்கீதை முதலிய சாஸ்த்ரங்களில் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் முதன்முதலில் நல்ல இடம் எது என்பதை சற்று இங்கு விசாரிப்போம். ஸ்ரீ வைஷ்ணவனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் வாஸத்துக்கு யோக்யமான ஸ்தானத்தை நிரூபிக்கும்பொழுது நம்தேசிகன் ‘வர்ணாச்ரமதர்மங்கள் ஸரியாக அநுஷ்டிக்கப்பட்டு வருமிடமும், பாகவதர்கள் வஸிக்கு மிடமும், நமது பூர்வாசார்யர்கள் பூஜிக்கப்பட்டு வருமிடமும் வாஸத்துக்கு யோக்ய’ மென்று ஸாதித்து, ‘எந்த க்ஷேத்ரத்தில் பகவானுடைய திருவடிகளை ஸேவிப்பது ஆராதனம் செய்வது முதலிய கைங்கர்யங்களுக்கு நமக்கு ஸௌகர்யம் ஏற்படுகிறதோ எந்த க்ஷேத்ரத்தில் பாரமைகாந்திய தர்மத்தில் நிச்சய புத்தியையுடைய ஏதாவது ஒரு பாகவதருடைய ஸேவை, அவருடன் ஸல்லாபம், அவருக்கு கைங்கர்யம் பண்ணும்படி ஸௌகர்யம் ஏற்படுமோ அந்த க்ஷேத்ரம் வாஸத்திற்கு யோக்யமான ஸ்தான’ மென்று அருளிச்செய்திருக்கிறார். இந்த இரண்டு ஸௌகர்யமும் சேர்ந்தால் மிகவும் உத்தம மென்

18647

கள் பரிசுத்தமாக யிருந்தும் மல மூத்ராதி கெட்டபதார்த்தங்களின் ஸம்பந்தத்தால் அபரிசுத்தமாய் விடுகின்றன. அப்படிக்கில்லாமல் இடத்தின் ஸொந்தக்காரன் பாஷண்டி பதிதர்களில்லாமலும், அந்த இடம் வேரு ஒருவனுக்குச் சொந்தமாக இருந்த போதிலும் பாஷண்டிபதிதர்களால் அந்த இடத்தைப் பற்றி அதிகாரம் செலுத்தப்படாமலிருக்கிறதாகவும், சுத்த மில்லாத வஸ்துக்களால் தொடப்படாததாகவும், பரிசுத்தியை செய்யக்கூடியதாயும் (அதாவது மற்றவஸதுக்கள் இதில்பட்ட மாத்ரத்தாலே பரிசுத்தமாய் விடும்) இருக்கக்கூடிய இடம் யோகத்திற்கு தகுதி என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் ஸ்ரீதேசிகனும் 'ஸமே சௌசௌ' என்பதற்கு வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார்கள். ஜபம் முதலியதை பரிசுத்தமான இடத்தில் செய்வது மிகவும் அவச்யம். நம்முடைய க்ருஹங்களில் செய்வதைக்காட்டிலும் பகவத் ஸந்நிதிகளில் செய்வது மிகவும் நல்லது என்று ஆசார்யர்களுடைய திருவுள்ளம். ஆகையால் தான் பெரியோர்கள் காயத்ரீ ஜபத்தன்று ஜபத்தை தங்களுடைய க்ருஹங்களில் செய்யாமல் பகவத் ஸந்நிதிகளில் செய்வதுவழக்கம்.

இந்த ஸ்தான சுத்தியானது த்ருஷ்டமாயும் அத்ருஷ்டமாயும் உபாஸகர்களுக்கு உபகாரமாகிறது. முதலில் சுத்தமான இடத்தில் நாமிருந்தால் நமக்கு மனஸ்ஸூர்த்தி உண்டாகிறது. இதை ஒவ்வொருவரும் தன்னுடைய அனுபவத்தில் பார்க்கலாம். அத்ருஷ்டமாக உபகாரமாகிறது என்பது பின்வரும் வ்ருத்தாந்தத்தால் வ்யக்தமாகும்.

நமது இந்திய தேசத்தை ஆண்டுவந்த அக்பர் என்னும் சக்ரவர்த்தி மஹம்மதீயனாக இருந்தபோதிலும் ஹிந்துக்களிடம் மிகவும் விச்வாஸமும் அவர்களுடைய மதத்தில் அபிமானமும் உள்ளவனாக இருந்தான். அவன் நமது வித்வான்களை ஆதரித்துவந்தான். தன்னுடைய தர்பாரில் வித்வத் ஸதஸ் கூட்டுவதுவழக்கம். ஒருஸமயம் அப்படி ஸபை கூடியிருக்கும்பொழுது அவன் வித்வான்களைப்பார்த்து தன்னுடைய பூர்வஜன்ம வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லும்படி கேட்டான். ஜோஸ்யர்கள் வித்வான்கள், யோகிகள் எல்லாரும் சேர்ந்து கர்ம காண்டங்களைப்பார்த்து சோதித்து, நீமுன்ஜன்மத்தில் ஒரு புல்வெட்டி ஜீவனம்செய்யும் சூத்ரனாக இருந்தாய். நீ குருக்ஷேத்ரத்தில் வாஸம் செய்துவந்தாய். ஒருநாள் ஸூர்யக்ரஹணம் ஸம்பவித்தது. அந்தப் புண்யகாலத்தில் அநேக தபஸ்விகள் யமுனா நதியில் ஸ்நாந தர்ப்பணங்கள் செய்து நதியின் கரையில் உட்கார்ந்து ஜபம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் புராணம் வாசிக்க மற்றவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த ஸமூஹத்தினிடம்போய் நீயும் புராணச்ரவணம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தாய். அப்பொழுது பௌராணிகர் 'எவனொருவன் இந்தப் புண்யகாலத்தில் ஸர்வ

ஸ்வதானம் செய்கிறானோ அவன் மறுஜன்மத்தில் சக்ரவர்த்தியாகப் பிறப்பான்' என்று புராணத்தை வாசித்து அர்த்தம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தது உன்காதில் பட்டது. இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் உனக்கு இந்த தானத்தைச்செய்தால் சக்ரவர்த்தி ஆய்விடலாமே என்று ஆசை உண்டாயிற்று. உடனே போய் உன்னுடைய ஸர்வ ஸொத்தான ஒருகூடை, ஒருபுல்லுக்கட்டு, ஒருகருக்கருவாள் இதுகளை அந்த நதிக்கரையில் ஜபம் செய்துகொண்டிருந்த ஒரு ப்ராஹ்மணனுக்கு தானம் செய்தாய். ஆகையால் அதன் பலனாக நீ இந்த ஜன்மத்தில் சக்ரவர்த்தியாகப் பிறந்தாய் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு அக்பர் சக்ரவர்த்தி ஹிந்துவாக இருந்தவன் மஹம்மதீயனாக மாரக்காரணம் என்னவென்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள் நீதானம் செய்யும்போது இருந்த இடம் பரிசுத்தமில்லாததாக இருந்தது. ஆகையால் அதன்பலனாக இந்த மாறுதலடைந்து ம்லேச்சனாக பிறந்தாய் என்றார்கள். அக்பருக்கு கோபம் உள்ளே இருந்தும் அடக்கிக்கொண்டு நீங்கள் சொல்லுவது நிஜமா, ப்ரமாணம் என்னவென்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள் அவன் தானம் செய்த இடம் இன்னதென்று சொல்லி அந்த இடத்துக்கு அவனை அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள். பூமியின்பேரில் ஒன்றுமில்லை, சுத்தமாக இருந்தது. பிறகு அந்த இடத்தை வெட்டிப்பார்க்கச்சொல்ல, அப்படியே வெட்டிப்பார்க்கும்பொழுது ஒரு பெரிய எருமைமாட்டின் தலை எலும்பு மண்ணில் புதைந்து இருந்தது கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது. இந்த எலும்பின் ஸம்ஸ்பர்சத்தால் அபரிசுத்தமான இடத்தில் தானம் செய்ததின் பலம் என்று நிரூபித்தார்கள். அக்பருக்கு நம்பிக்கை உண்டாகி மிகவும் ஆச்சர்யத்துடன் அரண்மனைக்கு திரும்பிவந்தான். அது முதல் ஹிந்துக்களிடம் இன்னும் அதிகமான ப்ரீதி உண்டாயிற்று. இந்த வ்ருத்தாந்தத்தை வடதேசத்தில் ப்ரஸித்தமாகச் சொல்லுகிறார்கள். அடியேன் உத்தரதேசத்தில் யாத்ரையாகப் போகும்போது எனக்கு இது ஒரு ஸ்நேஹிதரால்ச் சொல்லப்பட்டது.

இந்த வ்ருத்தாந்தம் நிஜமானாலும் ஸரி, இல்லாவிட்டாலும் ஸரி, அது நமக்கு விவக்ஷை இல்லை. இதிலிருந்து ஸ்தானத்தின் குணதோஷத்தால் கார்யங்கள் எவ்வளவு மாறுபாடடைகின்றன என்று நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறதல்லவா. ஆகையால் தான் கர்னாடக ராஜ்யத்தை ஆண்டுவந்த விஜயநகர மஹாராஜாக்கள் அவர்கள் செய்த தானங்களை எல்லாம் பகவத் ஸந்நிதிகளில் செய்தார்களென்று அவர்களுடைய சாஸனங்களிலிருந்து தெரியவருகிறது. ஆகையால் எந்தக் கார்யத்தைச்செய்தாலும் அதை ஆரம்பிக்கு முன் ஸ்தான சுத்தியை கவனித்துச் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ரீ:.

ப்ராணாயாமம்.

(ஸ்ரீ. உ. வே. க்ருஷ்ணமாசார்யர்.)

(முன் தொடர்ச்சி.)

அதனால் துஷ்டசகவாசம் அணுகாது. மனது சுத்தமாயிருப்பதால் இந்திரியங்கள் வசப்பட்டு ஆத்மத்யானம் பண்ண யோக்யதையை யடைகிறான். கிடைத்ததைக்கொண்டு சந்தோஷப்படுவதால் நித்யானந்தத்தை யடைகிறான். சந்தோஷத்துக்கும் துக்கத்துக்கும் மனதல்லவோ முக்கியகாரணம். மனது சந்தோஷத்தை யடைந்துவிட்டால் துக்கமேது? எப்போதும் ஆனந்தம்தான். நித்ய கர்மாதிகளை சரியாக அனுஷ்டிப்பதால் அணிமா, மஹிமா முதலிய அஷ்டைச்வர்யங்களும் உண்டாகின்றன. மனதிலிருக்கும் கலக்கங்கள் நாசமடைந்து அழுக்கடைந்து கிடந்த கண்ணாடி துடைக்கப்பட்டாற்போல் மனது சுத்தமாக ஆகிறது. இந்திரியங்களுக்கு வலிமையும் உண்டாகின்றது. வேதாந்த சாஸ்திர பாடத்தாலும் ஈச்வர த்யானத்தாலும் மோக்ஷோபாயங்களில் சித்தியடைந்து மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தை யடைகிறான். ஈச்வர த்யானமாவது—தான் செய்யும் கர்மங்களையும் அவையின் பலன்களையும் ஈச்வரனிடம் அர்ப்பணம் செய்வித்து அவனை ஸர்வசரீரியாயும் ஸர்வகர்மாராத்யனாயும், ப்ராப்யனாயும், ப்ராபகனாயும் த்யானம் செய்தல்.

ஆஸனமாவது, மனது கலங்காமலிருப்பதற்காக தனியான இடத்தில் அசையாத ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்துகொள்வது. இடமானது துஷ்டர்கள் இருந்த இடமாகவாவது அவர்கள் வரக்கூடிய இடமாகவாவது அவர்களுக்குச் சொந்தமாகவாவது இருக்கக்கூடாது. அசுத்தமான சாம்பல் மயிர் எலும்பு முதலிய வஸ்துக்கள் இல்லாமலிருக்கவேண்டும். ஆஸனமானது மரம் தந்தம் முதலான வஸ்துக்களால் அசையாமல் கெட்டியாக செய்யப்பட்டிருக்கவேணும். அதிக உயரமாயும் அதிக தாழ்வாகவும் இருக்கக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட ஆஸனத்தின்மேல் தர்பங்களைப் பரப்பி அதன்மேல் மிருதுவான மான் தோலை விரித்து அதன்மேல் வஸ்திரத்தை மடித்து மெத்தெனப்போட்டுக் கொண்டு உட்காரவேண்டியது. இப்படிப்பட்ட ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தால் மனது ஸ்திரமாயிருக்கும். பத்மாஸனம், ஸ்வஸ்திகாஸனம் முதலிய ஆஸனங்களில் ஏதாவது ஒருவிதமாக உட்கார்ந்துகொள்ளவேண்டியது. தேகம் கூனாமல் நன்றாய் நிமிர்ந்துகொண்டு இரண்டு கண்களாலும் மூக்கு நுனியையே பார்த்துக்கொண்டு உட்காரவேண்டியது. அங்குமிங்கும் பார்க்கக்கூடாது. ஆஹாரத்தை அதிகமாக சாப்பிடவும் கூடாது. அடியோடே கொஞ்சம்கூட சாப்பிடாமல இருக்கவும் கூடாது. மிதமாக சாப்பிட்டால்தான் யோகம் த்ருடமாயிருக்கும, சித்தியையும் அடையலாம். இவ்விதமான நியமத்துடன் உட்கார்ந்துகொண்டு ப்ராணாயாமம் செய்யவேண்டியது. இது ஆஸனம் என்று சொல்லப்படும்.

ப்ராணாயாமம்:—சுத்தமானமனதுடன் கீழ்ச்சொன்ன யமநியமாஸனங்களுடன் உட்கார்ந்துகொண்டு முதலில் வலது கையின் கட்டைவிரலால் வலதுமூக்கை அழுத்திக்கொண்டு இடதுமூக்கினால் உள்ளிருக்கும் ப்ராணவாயுவை மெதுவாக வெளிவிடவேண்டியது. இதற்கு ரேசகம் என்று பெயர். பிறகு வலது கையின் சிறு விரலாலும் பவித்திர விரலாலும் இடது மூக்கை அழுத்திக்கொண்டு வலது மூக்கினால் வெளியில் இருக்கும் சுத்தமான வாயுவை உள்ளே வாங்கவேண்டியது. இதற்கு பூரகம் என்று பெயர். பிறகு முற்சொன்ன விரல்களால் இரண்டு மூக்குகளையும் அழுத்திக்கொண்டு மூச்சை வெளியில் விடாமலும் உள்ளே இழுக்காமலும் தடுத்து உள்ளிருக்கும் ப்ராணவாயுவை ஸ்தம்பனம் செய்யவேண்டியது. இதற்குக் கும்பகம் என்று பெயர். கும்பகம் செய்யும்போது ப்ரணவத்துடன்கூட ஏழு வ்யாஹ்ருதிகளையும், காயத்ரீயையும், காயத்ரீ சிரஸ்ஸையும் ஒன்று சேர்த்து மூன்று தரம் மானஸிகமாய் ஜபம் செய்துகொண்டு அதின் அர்த்தமான ஸர்வேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டியது. இந்தமாதிரி மூன்று தடவை, பத்துத் தடவை அல்லது நூறு தடவைகள் ப்ராணாயாமங்கள் செய்யவேண்டுமென்று சிற்சில சமயங்களில் விதிக்கப்படுகின்றன. காலையிலும் மத்தியானத்திலும் ஸாயங்காலத்திலும் ராத்திரியிலும் தடவைக்கு 20 ப்ராணாயாமங்கள் வீதம் நாள் ஒன்றுக்கு 80 ப்ராணாயாமங்களுக்குக் குறையாமல் செய்யவேண்டுமென்று யோகசாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படுகின்றது.

இவ்விதம் ப்ராணாயாமம் செய்வதால் உண்டாகும் பலன்கள்—

ப்ரத்யாஹாரம்:—ப்ராணவாயுவை ஸ்தம்பனம் செய்து வசப்படுத்திவிட்டால் எல்லா இந்திரியங்களும் வசப்படுகின்றன. அவைகள் இவனை மீறிக் கொண்டு ஒருபோதும் விஷயங்களில் செல்லமாட்டா. இதுதான் ப்ரத்யாஹாரம் என்று சொல்லப்படும்.

தாரணம்:—இந்திரியங்கள் வசப்பட்டபிறகு சித்த வ்ருத்தியானது ஆனந்தமயமான ப்ரஹ்மத்தினிடத்திலேயே ஈடுபட்டு இருக்கும். இதுதான் தாரணம் என்று சொல்லப்படும்.

த்யானம்:—சித்த வ்ருத்தியானது ஸர்வேச்வரனிடத்திலேயே ஈடுபட்டு இருப்பதால் மற்ற விஷயங்களில் எண்ணம் செல்லாமல் எண்ணெயின் தாரைபோல் இடைவிடாமல் ஸர்வேச்வரனுடைய ஜ்ஞாபகம் உண்டாகின்றது. இதுதான் த்யானம் என்று சொல்லப்படும்.

ஸமாதி:—கீழ்ச்சொன்ன த்யானத்தால் காலக்ரமத்தில் இந்த யோகிக்கு ப்ருஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரம் உண்டாகிறது. அதனால் எங்கும் ப்ரஹ்மமாய்த் தோன்றும். இதுதான் ஸமாதி எனப்படும். இந்த நிலைமை ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் மரங்கள்தோறும் மரவுரியையும் மான்தோலையும் தரிக்கின்ற ஸ்ரீ ராமனைக் காண்கிறேன் என்று பயபரவசனான மாரீசனுடைய வாக்கியத்தில் நன்றாய் விளங்கும்.

ப்ராணாயாமம் பண்ணி வாயுவை அடக்குவதால் அந்த வாயுவிலிருந்து அக்னி உண்டாகின்றது. வாயுவன்றோ அக்னிக்கு உத்பத்திஸ்தானமென்று சொல்லப்படுகிறது. யோகியினுடைய கபாலத்தின் வழியாய் புகைகிளம்பி ஸ்வர்கலோகத்தில் பரவுகிறது என்று புராணாதிகளில் கேழ்வைப்படுகிறோம். அந்த அக்னியினால் தேகத்திற்குள்ளிருக்கும் நாடிகளை மூடிக்கொண்டிருக்கும் அழுக்குகள் எரிக்கப்படுகின்றன. அதனால் நாடிகள் அழுக்கற்று சுத்தமாக ஆய்விடுகின்றன. அதனால் மரணகாலத்தில் ப்ராணன் ஸுஷும்நாநாடியின் வழியாக தேகத்தைவிட்டு வெளிக்கிளம்பி மோக்ஷமார்க்கத்தில் போவதற்கு ஹேதுவாக ஆகிறது. இந்த ப்ராணாயாமத்தை முதன்முதல் அப்யாஸம் செய்யும்போது தேகத்தில் வியர்வை உண்டாகும். கொஞ்சம் நாட்கள் கழிந்தபிறகு பழக்கத்திற்கு வந்தவுடன் தேகத்தில் நடுக்கம் உண்டாகும். அப்யாஸத்தால் முற்றிலும் ஸித்தியடைந்து ப்ராணவாயு ஸ்வாதீனப்பட்டபிறகு ப்ரஹ்மரந்த்ரம் என்ற ஸுஷும்நாநாடியின் ஸ்தானத்தில் ப்ராணவாயு ஸ்திரமாய் நிற்கும். முதலில் வியர்வை உண்டாகும்போது அந்த வியர்வை ஜலத்தினாலேயே தேகத்தை நன்றாய் தேய்க்கவேண்டியது. அப்படிச்செய்தால் தேகம் பளுவற்றதாயும் த்ருடமாயும் ரோகமற்றதாயும் ஆய்விடும். முதன்முதல் அப்யாஸம் பண்ணும்போது பால்கலந்த அன்னத்தைச் சாப்பிடுவது உத்தமம். சிங்கம் புலி முதலிய துஷ்டமிருகங்களை வசப்படுத்துவதுபோல், விடாமல் ப்ராணாயாமம் செய்துகொண்டுவந்து கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் ப்ராணவாயுவை வசப்படுத்தவேண்டும். ஆரம்பத்திலேயே பலாத்காரம் பண்ண ஆரம்பித்தால் யோகியைக்கெடுத்து அவனுக்கு இருமல், நேத்ரரோகம், தலைவலி, பாபித்தியம் முதலிய தீரா வ்யாதிகளையுண்டுபண்ணும். ப்ராணாயாமம் ஸித்தியடைந்ததற்கு அடையாளமென்னவென்றால் தேகத்திலுள்ள அதிகமான மாம்சதைகள் கரைந்து தேகம் இளைக்கும். ஸகல ரோகங்களும் நீங்கும், விசேஷமாக வாயு கபம் முதலானவற்றால் உண்டாகும் எல்லா ரோகங்களும் நீங்கும். ப்ராணாயாமம் பண்ணப்பண்ணத் தேகத்தில் ஒருவிதமான காந்தியுண்டாகும். முகமும் பார்வையும் தெளிவாக இருக்கும். ஸ்வரம் கம்பீரமாய் எல்லாருடைய மனதையும் கவரக்கூடியதாயிருக்கும், ஒரு ரோகமும் வராது, ஜீர்ணசக்தியுண்டாகும், நாடிகள் சுத்தமாயிருக்கும், ஆயுள் விருத்தியாகும். எல்லா ஜந்துக்களும் மனிதர்களும் வசப்படுவார்கள்.

ப்ராணாயாமத்தில் இவ்வளவு குணங்கள் இருப்பதால்தான் நம்முடைய முன்னோர்கள் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பங்களிலும் ப்ராணாயாமம் பண்ணவேண்டுமென்று விதியை ஏற்படுத்திவைத்திருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ:

சென்னை, ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின்

பதினான்காவது வார்ஷிக மஹாஸங்கத்தில்

அக்ராஸனாதிபதியின் உபந்யாஸம்.

[கனம் ஜஸ்டிஸ் ஸ்ரீ. உ. வ. வே. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார்.]

நம் ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு அஸாதாரணமான ஆசார்யர்களான லக்ஷ்மீநாராயணர்களையும், குலபதியான ஆழ்வார்களையும் த்யானித்துவிட்டு ஆசார்யர்களையும், பண்டிதர்களையும், வித்வான்களையும், அவர்களை ஆதரிக்கும் மற்ற ப்ரமுகர்களையும் அநேகம் ப்ரணாமபூர்வகமாக ஸேவிக்கிறேன். இந்தப் பெரிய நகரில் இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையானது ஆஹ்வானம் செய்யப்பட்டிருக்கும் விஷயம் ஸந்தோஷகரமாயிருக்கிறது. ஸ்ரீ. உப. வ. பாஷ்யம் அய்யங்கார் மதுரையின் விசேஷத்தைப்பற்றித் தம்முடைய ஸ்வாகத நிவேதநத்தில் கொஞ்சம் ப்ரஸ்தாபித்தார். மேலே அடியேனுக்கு ஆசார்யத்வத்தை வஹிக்கும் பண்டிதபூஷணம் பகவத்விஷயம் ஸ்ரீ. உப. வே. நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமி இது விஷயமாக விஸ்தாரமாக ஸாதிக்கப்போகிறார். நம்முடைய ஸித்தாந்தத்திற்குப் பரதத்வ நிர்த்தாரணமே ப்ரதானமும் ப்ரதமமுமானது. அது இந்த நகரிலேதான் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்டது. கடைசியாய் அவச்யம் செய்யவேண்டியது கைங்கர்யம். அந்தக் கைங்கர்யத்தின் பராகாஷ்டை (எல்லை நிலம்) பகவானுக்கு பல்லாண்டு கூறுவது. அதுவும் இந்த நகரிலேயே நடந்தது. இந்த மஹா நகரில் இதுவரையில் இந்த ஸபையானது ஆஹ்வானம் செய்யப்படவில்லை என்பது மிகவும் துக்கமானதே. ஆனாலும் ஒரு துக்கத்திற்கு பிறகு நேர்ந்தால் தான் ஸுகமானது நன்றாக அனுபவிக்கப்படும். இந்த நகரில் இந்த ஸம்ப்ரதாயத்தில் மிகுந்த ச்ரத்தாளுக்களான ஸ்ரீ. உப. தே. ராமய்யங்கார், டி. ஸி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், வ. பாஷ்யம் அய்யங்கார் முதலியவர்கள் விசேஷமான ப்ரயத்தனம் செய்து இப்பொழுது ஸபையை நடத்துகிறபடியினால் நமக்கு மிகவும் ஸந்தோஷம் உண்டாகிறது. இதுமாத்திரமல்ல. 'வேதம் தமிழ் செய்தான்' என்கிற ப்ரஸித்தியை உடைய ஆழ்வார்களை ப்ரதானமாக உடைய நம்முடைய இந்த ஸபையானது அந்தத் தமிழ் நாட்டில் தலைநகரமான இந்த நகரில், அந்தப் பாஷையில் விசேஷமான ப்ரக்யாதி பெற்று ப்ரதான பண்டிதராயிருக்கும் ராகவய்யங்கார் முதலியவர்களுடன் கூடி நடைபெறுவதும் மிகவும் ஸந்தோஷகரமானதே. நேற்று கூடலழகர் ஸந்நிதிக்கு ஸேவார்த்தமாகப் போயிருந்தபொழுது 'கூடலழகர்' என்னும் பெயர் எதற்காக ஏற்பட்டது என்று அங்கி

ருந்தவர்களையும் அர்ச்சகர்களையும் கேட்டேன். த்ருப்திகரமான பதில் கிடைக்கவில்லை. அதையே யோசித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது இன்று காலையில் அது விஷயமாக ஒரு ரஸமான அபிப்ராயம் தோன்றிற்று. அதாவது எம்பெருமான், இப்படி இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸங்கம் இங்கு கூடும் என்பதை முன்னமேயே அறிந்து தாம் அப்படிப்பட்ட கூடலால் அழகராவதைத் திருவுள்ளம் பற்றினார்போலும். இப்படி இந்த நகரில் இந்த ஸபை கூடுவதினால் மிகுந்த ஸந்தோஷம் எல்லோருக்கும் உண்டாயிருக்கிறது.

ஆகிலும் ஒரே ஒரு லோபம்தான் இருக்கிறது. அதாவது அடியேனை இந்த ஸபைக்கு அக்ராஸனாதிபத்யம் வஹிக்கும்படி நியமித்ததே. இது கேவலம் அவையடக்கமாகச் சொன்ன வார்த்தையல்ல. அடியேன் மனப்பூர்வகமாக நினைத்திருப்பதையே சொன்னபடி. இந்த ஸபையின் அக்ராஸனாதிபத்யம் அந்தந்த வருஷத்தில் இந்த ஸம்ப்ரதாயத்திற்காக விசேஷ உபகாரம் செய்யும் வித்வானுக்கு கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று அடியேனுடைய அபிப்ராயம். நமது இஷ்டப்ரகாரம் எல்லாம் நடந்தேறுகிறதில்லையல்லவா. இந்த ஸங்கத்தை நடத்துவதற்கு முன் வந்திருக்கும் என்னுடைய ஸ்நேஹிதர்கள் என்னை அக்ராஸனம் வஹிக்கும்படி நியமித்திருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணமும் இருக்கலாம். வைதிகாக்ரேஸரர்களான பண்டித சிகாமணிகளை அக்ராஸனம் வஹிக்கும்படி ப்ரார்த்தித்தால் இது கேவலம் வைதிக ஸபை, இதில் லௌகிகர்களுக்கு ஸம்பந்தம் இல்லை என்றாகும். இந்த ஸபையில் வைதிகாக்ரேஸரர்களும் லௌகிக ப்ரமுகர்களும் சேர்ந்தால்தான் இது ஸரிவர நடைபெறும். அடியேனுக்கு இந்த ஸபையின் அக்ராஸனாதிபத்யத்தை வஹிக்க சக்தி இல்லையேயாகிலும் பாகவதோத்தமர்களான தேவரீர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தினால் கூஷி (இருக்கிறது) என்று அனுக்ரஹிக்கப்பட்டிருப்பதினால் அடியேனுக்கு அவை அஸ்துவாக (இருப்பவைகளாக) ஆகிவிடும்.

இந்த ஸபையானது ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒவ்வொரு இடமாக மாறி மாறி நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதனால் படிப்படியாக ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு வ்ருத்தியும் மேன்மையும் உண்டாகிறது. இதைக்கூட இருந்து அனுபவித்தவர்களே அறிவார்கள். நாம் புதிதாக ஒரு இடத்தில் இந்த ஸபையைக் கூட்டும் பொழுது அங்கு ச்ரத்தாளுக்களும் உத்ஸாஹிகளும் காணப்படுகிறார்கள். 'ஆஸ்போடயந்தி பிதர: ப்ரந்ருத்யந்தி பிதாமஹா:' என்கிறபடியே வைஷ்ணவனான ஒருவன் ஒரு குலத்தில் பிறந்தானேயாகில் அவனுடைய பித்ருக்கள் தோள்தட்டுகிறார்கள், பிதாமஹர்கள் ந்ருத்தனம் செய்கிறார்கள், என்று ப்ரமாணங்களில் சொல்லியிருப்பது வாஸ்தவமாக இருக்கட்டும், இல்லாமல் போனாலும் போகட்டும், இந்த ஸபையில் உத்ஸாஹமுள்ள

ஒருவனைப்பார்த்தால் நமக்கு அப்படிப்பட்ட அனுபவம் அவச்யம் ஸம்பவிக்கிறது என்பது ப்ரத்யக்ஷத்தில் ஏற்பட்டது. இப்படி நாம் வ்ருத்தி அடைந்தோமாகில் நம்முடைய ரஸானுபவமும் வ்ருத்தி அடையும் என்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. இந்த ஸபைக்கு வருவதற்குமுன் ஸ்ரீரங்கத்தில் பெரியபெருமாளை ஸேவித்து அவருடைய அனுஜ்ஞையைப் பெற்றதும், ஆழ்வார் திருநகரியில் ஆழ்வாரை தண்டன் ஸமர்ப்பித்து அவருடைய நியமனத்தைப் பெற்றதும், இங்குவந்து இந்த ஸபையில் அக்ராஸனாதிபத்யத்தை வஹிக்கும்படியான பாக்யத்திற்கு பாவிஸூசகங்களாயிற்று.

வரவேற்பு ஸபையின் அக்ராஸனாதிபதி இந்த ஸபையின் வ்ருத்தாந்தத்தைப்பற்றி ஸங்க்ரஹமாக நிரூபித்தார். இந்தஸபை ஆரம்பத்தில் சிலவருஷங்களில் அஹோபிலமட சிஷ்யஸபையாக மாத்திரம் இருந்தது. பிறகு வைஷ்ணவர்களில் ஒருபாகஸ்தர்கள் மாத்திரம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சேர்க்கப்பட்டார்கள். பிறகு இது ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸாமாந்யத்திற்கும் பொதுவானது ஒன்றாயிற்று. அப்படியே ஆறு ஏழு வருஷங்களாக நடைபெற்றுவருகிறது. இதுவும் இந்த ஸபையின் அபிவ்ருத்திக்கு ஸூசகமானதே. இதுவரையில் இந்த ஸபையால் ஸாதிக்கப்பட்டிருக்கும் அம்சம் மிகவும் ஸ்வல்பமானதே. ஏதோ சிலரே இந்த ஸபையினால் ஆஸ்திகர்களாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் ரஸிகர்களும் ச்ரத்தாளுக்களும் இருக்கிறார்கள் என்றும், அவர்களை ஒன்று சேர்ப்பதற்கு ப்ரயத்தனம் செய்யவேண்டும் என்றும் நான் அடிக்கடி சொல்லுவதுண்டு. இப்படிப்பட்ட ச்ரத்தாளுக்களில் ஒருவரை நேற்று ஆழ்வார் திருநகரியில் இருந்து மதுரைக்கு வரும வழியில் ஸந்திக்கும்படியான பாக்யம் லபித்தது. இப்படிப்பட்ட ச்ரத்தாளுக்களை எல்லோரையும் ஒன்றுசேர்த்தோமேயானால் நம்முடைய ஸபை அதிசீக்கிரத்தில் வ்ருத்தி அடைந்துவிடும். ஒவ்வொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் ஒருவருஷத்திற்கு ஒரு ரூபாய் கொடுப்பார்களேயானால் இந்தஸபையின் மூலதனம் நம்மால் கணக்கிட முடியாத அளவை உடையதாகும். இது ஒரு அஸாத்யமான கார்யமா என்ன? இப்படிப்பல இடங்களில் சிதறி இருக்கும் ச்ரத்தாளுக்களை ஒன்று சேர்ப்பதற்காகவே என்று தம்முடைய காலத்தைச் செலவழிக்கும் ஒருவர் இல்லாமையினால்தான் இந்த ஸபையின் அபிவ்ருத்தி தடைபெற்றிருக்கிறது. ஆயுஸ்ஸோ மிகவும் குறைவு, ஆஸ்தையோ அதிகமாயிருக்கிறது. இந்த மதாபிவ்ருத்தியாகிற மரம் சீக்கிரத்தில் பலம் கொடுக்கவேண்டும் என்கிற ஆதராதிசயத்தினால் குழந்தைகள் விதைத்துவிட்டு மறுநாள் முளைத்திருக்கிறதோ என்று அதைத் தோண்டிப்பார்ப்பதைப் போல விசேஷபலம் உடனே உண்டாகவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறோம். இந்தப் பலம் சீக்கிரம் கைகூடுமோ? ச்ரத்தாளுக்கள் சீக்கிரம் ஒன்று சேருவார்களோ? பகவத் ஸங்கல்பம் எப்படி இருக்குமோ, தெரியாது.

பகவத் ராமானுஜ ஸித்தாந்தம் என்னும் இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தம் மற்ற வைஷ்ணவ மதங்களைக்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டமானது. சரித்திர விமர்சகர்கள் இதை யோசித்திருக்கலாம். வைஷ்ணவ மதத்தின் அபிவ்ருத்தியானது இந்த இந்தியாதேசத்தில் ஏககாலத்தில் வங்காளம், பம்பாய், பூனா, குஜராத், தென் இந்தியா முதலிய இடங்களில் ஒன்றுக்கொன்று ஸம்பந்தம் இல்லாமல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அனேகர்களை மதத்திற்கு உள்ளாக்கினது. இப்படிப்பட்ட வைஷ்ணவ மதங்களுள் நம் ராமானுஜ ஸித்தாந்தமானது ஸர்வோத்க்ருஷ்டமானது என்று நம்பூர்வாசார்யர்கள் உபதேசித்துப் போந்தார்கள். நான் பால்யத்தில் மதஜ்ஞானம் ஈஷத்தும் இல்லாமல் பள்ளிக்கூடத்தில் பயின்றுவரும்பொழுது ஒரு ஆங்கிலேய ப்ரமுகர் என்னை த்வைதம், அத்வைதம், விசிஷ்டாத்வைதம் என்கிற மதங்களில் எது உத்க்ருஷ்டமானது என்று கேட்டபொழுது என்னுடைய மதமாகிய விசிஷ்டாத்வைதமே ச்லாக்யமானது. ஏனெனில் வாதி ப்ரதிவாதிகளினால் (த்வைதாத்வைதிகளினால்) மத்யஸ்தமானது என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பெயரை உடையதாகையினால் என்று அர்த்தம் தெரியாமல் சொன்னேன். அந்தப் பதங்களின் அர்த்தம் படிப்படியே அடியேனுக்கு அர்த்தமாயிற்று. இந்த விசிஷ்டாத்வைதமதம் லோகத்தில் விசேஷமாகப் பரவுதற்குமுன் கர்மங்களே மோக்ஷஸாதனமான ஹேது என்று ப்ரஸித்தமாயிருந்தது. நம்முடைய ஸித்தாந்தம் பக்தி ப்ரபத்திகளே மோக்ஷத்திற்கு ப்ரதானஹேது என்றும் அதற்கு நித்ய கர்மானுஷ்டானங்கள் பரம்பரையாக ஸாதனங்கள் என்றும் நிர்த்தாரணம் செய்தபடியினால் ப்ராம்மணர்களுக்கே மோக்ஷம் என்றும், கர்மங்களே நேரில் மோக்ஷத்தை ஸாதித்துக்கொடுக்கும் என்றும் சொல்லிவந்த மதங்கள் கண்டிக்கப்பட்டன. தேஹத்துடன் உண்டான ஜாதி போக வேண்டாம். நாம் பிறந்த இந்த ஜன்மத்தில் ஏற்பட்ட சரீரம் எதுவாயினும் அதே ஜன்மத்தில் மோக்ஷமடையலாம் என்றல்லவோ நம்முடைய ஸித்தாந்தம். மேலும் இதரர்கள் சொல்லுவது அவ்வளவு உசிதமானதல்ல. உலகம் எல்லாம் மித்யை என்று சொல்லில் அதை நம்முடைய ப்ரத்யக்ஷமாகிய அனுபவம் மறுக்கிறபடியினால் அது பொய்யென்றே சொல்லவேண்டும். தத்வமானது அனுபவத்தை ஒட்டியே இருக்க வேண்டும். மோக்ஷானுபவத்தையும் அங்கு அனுபவிக்கப்படும் குணங்களையும் ப்ரதிபாதிப்பது நம்முடையமதம் ஒன்றே. இவைகள் எல்லாம் வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் அந்தர்கதம் என்று நம் ஆசார்யர்கள் நிர்த்தாரணம் செய்திருக்கிறார்கள்.

இவை எல்லாம் ஒருபுறம் இருக்கட்டும், அடியேன் க்ரஹித்தவரையில் ப்ரமாணங்களைக்கொண்டு நிர்த்தாரணம் செய்யக்கூடியது இந்த மதம் ஒன்றே என்பது. ஏனெனில் நான் அனேகம் புஸ்தகங்களைப்படித்து அவைகளில்

என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்று பரிசீலிப்பது வழக்கம். ப்ரமாணங்களினால் ஸித்தமான அர்த்தத்தைச் சலிப்பிக்க முடியாது. அவைகளுக்குச்சில இடங்களில் மனுஷ்யர்களினால் விரோதம் ஏற்பட்டாலும் அதனால் ஒருவித அபாயமும் நேரிடாது. கீழ் அஸ்திவாரத்தை எடுத்தாலல்லவோ அபாயம் நேரிடும். அது இருக்கும் வரையில் மேல் விரோதம் எது வந்தாலும் அவற்றைப் பரிஹரித்து விடலாம். இப்படிப் பரிஹாரம் செய்து ஸித்தாந்தத்திற்கு உதவிசெய்ததுதான் நம் பூர்வர்கள் செய்த உபகாரம். நம்முடைய இம்மதத்தை பரிசீலனம் செய்திருக்கும் பாச்சாத்ய வித்வான்கள் இதன் உத்கர்ஷத்தை அறிந்து இது ஒருஸமயத்தில் இந்த உலகம் முழுவதும் பரவும் என்று அபிப்ராயப்படுகிறார்கள். பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டின் ஆராய்ச்சிகளில் ப்ரதானமாய் நின்றது பரிணாம சாஸ்திரம் (Theory of Evolution) அதின் கடைசி எல்லை சாரீரக சாஸ்திரமேயாகும். அதாவது அந்தப்ரக்ருதி சாஸ்திரத்தில் அங்காங்கிகளின் ஸம்பந்தமே ப்ரதானக்கொள்கை. நம்முடைய மதமோ இப்படிப்பட்ட ஸம்பந்தம் கேவலம் ப்ரக்ருதி விஷயத்தின் மட்டில் இருப்பதொன்றல்ல. ப்ரக்ருதியைவிட உத்க்ருஷ்டமான ஜீவாத்ம பரமாத்ம தத்வத்திலும் இதேவிதமான ஸம்பந்தம் இருக்கிறது என்றல்லவோ உத்கோஷிக்கிறது. அதாவது ப்ரக்ருதியின் பரிணாமமாகிய சரீரத்திற்கும் அதைவிட வேறுபட்ட ஜீவாத்மாவிற்கும் எப்படி சரீரசரீரி ஸம்பந்தம் இருக்கிறதோ, அதைப்போல ஜீவாத்மாவிற்கும் அதன் அந்தராத்மாவான பரமாத்மாவிற்கும் அதேமாதிரியான சரீரசரீரி பாவஸம்பந்தம் இருக்கிறது என்று. இப்படி ஆத்மாக்களுக்கும் அநாத்மாக்களுக்கும் உள்ள ஸம்பந்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் சாஸ்திரமும் சாரீரக சாஸ்திரத்திற்குள் அடங்கியிருக்கவேண்டும். இது அடியேனுடைய க்ரஹணம். இது பிசகாயிருந்தால் பெரியோர்கள் மன்னிக்கவேண்டும். எந்த வஸ்துவைப் பார்த்தாலும் இது ஒன்றா, இரண்டா என்கிற ஸந்தேஹம் உண்டாகிறது. பரிசீலித்துப் பார்த்தால் ஒன்றில் இரண்டு, இரண்டில் ஒன்று என்கிற விசிஷ்டாத்வைத நிர்த்தாரணம் ஏற்படுகிறது. இந்த லோகத்தில் நம்மால் காணப்படும் வஸ்துக்கள் எல்லாம் (ஆத்மாவும் அநாத்மாவும்) அவயவ அவயவியாகவே மனதிற்குத் தோன்றுகிறது. விச்சேதம் தெரியவில்லை. இப்படியே பரிணாம சாஸ்திரத்திலும் (Polarity), அப்படியே இன்னும் நவீனமான (Relativity) சாஸ்திரத்திலும் இந்த அவயவ அவயவியிலேயே முடிவு இருப்பதைக் காணலாம். இப்படிப்பட்ட ஸித்தாந்தமே ஆழ்வார்களினாலும் ஆசார்யர்களினாலும் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட உத்கர்ஷத்தை உடைய இந்த ஸித்தாந்தமாகிய தனம் உலகத்தில் எல்லோராலும் ஒருகாலத்தில் அங்கீகரிக்கப்படும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. அப்படிப்பட்ட பெருமையை உடைய இந்த மதம் இப்பொழுது எந்த ஸ்திதியில் இருக்கிறது? இந்த ஸபை அந்த நன்கு

உணர்த்துகிறது. மிகவும் மாலின்யத்தை அடைந்திருக்கிறது. இதை ஆதரிக்குமவர் சிலர் இங்கும் அங்கும் காணப்பட்டாலும் லௌகிகர்களும் வைதிகர்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஏகமனஸ்கர்களாய் விசேஷ ச்ரத்தை எடுத்துக்கொண்டவர்களாய்க் காணப்படவில்லை. லௌகிகர்களில் பெரும்பான்மையோர் திருமண்காப்பையும், அனேக காலத்தில் யஜ்ஞோபவீதத்தையும் திருநாமத்தையும் மாத்திரம் வஹிக்கிறார்களேயன்றி ஸம்ப்ரதாய ஜ்ஞான விஷயமாக ஈஷத்தும் வாஸனை இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதுமாத்திரமா? முன் காலத்தில் அஸாதாரணமான ப்ரும்மசர்ய, க்ருஹஸ்த, வானப்ரஸ்த, ஸந்யாஸ, என்கிற நான்குவிதமான ஆச்ரம விபாகங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு நமது வாழ்நாளுக்கு ஒரு ரஸ்தாபோல் இருந்தது. இப்படிப்பட்ட ஆச்ரமவிபாகம் மற்ற ஒரு தேசத்திலும் மதத்திலும் இல்லை. இதன் உத்கர்ஷத்தைப் பாஶ்சாத்யர்கள் மிகவும் கொண்டாடுகிறார்கள். இந்த ஆச்ரமவிபாகம் இப்பொழுது கொஞ்சம் கூடக் காணப்படவில்லை. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எல்லாவற்றையும் இழந்துகொண்டே வருகிறோம். தத்காலத்தில் போதிக்கப்படும் நம்முடைய மதத்தில் நவீனமாய் ஏற்பட்டிருக்கும் யுக்திகளைத் தடுப்பாரில்லை. 700 ஸம்வத்ஸரங்களுக்கு முன் ஸ்ரீ தேசிகன் தத்வாதிகளை எப்படி ப்ரதிபாதித்தாரோ அதே நிலையில் இன்னம் நின்றுகொண்டிருக்கிறது. இந்த ஸம்ப்ரதாயம் என்கிற வ்ருக்ஷம் மேல்மேலென துளிர்விட்டு வளர்ந்தாலன்றி சீக்கிரத்தில் மரம் நாசமடைந்துவிடும். முன் நம் ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும் இந்த மதத்தின் கொள்கைகளைப் பலபடியாலும் விசதப்படுத்தினார்கள். ஒரு பல வ்ருக்ஷம் பலத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டால் நாம் எப்படி கொத்தி, எரு இட்டு, ஜலம் பாய்ச்சி, வெயில் நிழல் இருக்கும்படி செய்யவேண்டுமோ அதைப்போல் இந்த ஸம்ப்ரதாயமாகிற வ்ருக்ஷம் வ்ருத்தியடையவேண்டுமானால் அப்படிப்பட்ட கார்யங்களை நாம் செய்யவேண்டியது அவச்யமாகும்.

இப்படிப்பட்ட நம்முடைய மஹத்தான ஸித்தாந்தம் வளரவேண்டியதற்கு நாம் அவச்யம் செய்யவேண்டிய கார்யம் இரண்டு உண்டு. அதில் முக்யமானது ஹேயகுண நிவ்ருத்தி, அதாவது நம்முடைய ஸித்தாந்தத்தில் இப்பொழுது காணப்படும் ஐகமத்யக் குறைவு, வீண் சச்சரவுகள், இவைகளை ஒழிப்பதே ப்ரதான கார்யமாகும். ஸ்வாமிகள் அந்யதாவாக க்ரஹிக்கக்கூடாது. அடியேனுடைய ஆர்த்தியால் விஜ்ஞாபனம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறேன். எங்கு போனாலும் அங்கு இந்தத் தென்கலை வடகலைச் சண்டை இல்லாத இடம் இல்லை. மற்றவர்கள் நம்மைப் பார்த்துச் சிரிப்பதைப்பார்த்தும் இந்த சண்டை நடந்துவருகிறது. நிஷ்காரணமாய் வடகலையாருக்குள்ளும் மடம் முனித்ரயம் என்னும் வ்யத்யாஸம் உண்டாக்கப்பட்டு வீண் சண்டைகளுக்கு இடம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இப்படிச் சண்டைபோடுகிறவர்களுக்குள்

திருமண்காப்பும், இன்னும் ஸ்வல்ப வ்யத்யாஸம் தவிர வேறு கொள்கைகளில் என்ன வ்யத்யாஸம் என்றால் அவர்களுக்குச் சொல்லத் தெரியாது, வீண் ஆக்ரஹம் மாத்திரத்தினால் இப்படிச் சண்டைபோடுகிறார்கள். அபேத ஜ்ஞானம் இருக்கவேண்டிய இடத்தில் அது கொஞ்சம்கூட இல்லை. இதை நம்முடைய அனுபவத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டும். இப்படிச் சண்டை போடுவது நம்முடைய ஸ்வரூபத்திற்கு உசிதமானதல்ல. ஆகையால் அடியேன் இப்பொழுது வேண்டிக்கொள்ளுவதாவது :—

(1) பகவத் ராமானுஜ ஸித்தாந்திகளான நாம் எல்லோரும் ஏகமுகமாக இந்த ஸித்தாந்தம் தழைத்தோங்குவதற்காக இனி ஒருநாளும் இதற்குப்பிறகு சச்சரவு செய்யாமல் இருக்கவேண்டும் என்று ஒவ்வொருவரும் ஸங்கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டியது.

(2) இது நாளடைவில் உண்டாகக்கூடியது. இதற்காக நாம் செய்யவேண்டியது என்னவென்றால் முக்யா முக்யவிபாகம் பண்ணுகை. ஜ்ஞாதாக்களான பண்டிதாக்ரேஸரர்கள் வ்யத்யாஸம் இருக்கும் விஷயங்களில எது முக்யமான அம்சம், எது அமுக்யமான அம்சம், என்பதை யோசிக்கவேண்டும். அமுக்யாம்சங்களை விட்டுவிடவேண்டும். இப்படி ஹேயகுணத்தைப் போக்கினோமேயானால் நம்முடைய ஸம்ப்ரதாயம் வ்ருத்தி அடையும் என்பதில் ஸந்தேஹமில்லை.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு அஸாதாரணமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கும் பஞ்ச மஹா யஜ்ஞம்போல் நாம் எல்லோரும் இனிச் செய்யவேண்டிய கார்யமும் ஐந்துவகைப்படும். அவையாவன :—

(1) தன்னை நிஜமாக ஸ்ரீ வைஷ்ணவனாக்கிக்கொள்ளுதல், அதாவது கேவலம் இரண்டு நாமத்தினால் மாத்திரம் வைஷ்ணவனாக இராமல் வாஸ்தவமாக ஸ்ரீ வைஷ்ணவ லக்ஷணங்கள் நிறைந்தவனாயிருத்தல்.

(2) ஸித்தாந்தத்தில் ருசியும் அபிவ்ருத்தியும் உண்டாவதற்காக ப்ரயத்னம் செய்தல். லௌகிக வ்யாபாரங்களில இருக்கிறபடியினால் எங்களுக்குக் காலம் இல்லை என்று சொல்லுவதும், பென்ஷன் வாங்கிக்கொண்டு பிறகு காலக்ஷேபாதிகள் செய்யலாம் என்று சொல்லுவதும் உசிதமல்ல. எவ்வளவு வேலை இருந்தபோதிலும் ப்ரதிதினமும் கொஞ்சகாலமாவது ஸம்ப்ரதாய விஷயமாகச் செலவழித்தல் வேண்டும் என்று நிஸ்சயம் செய்தால் இப்படி ஏற்பட்ட காலம் கடைசியில் சேர்த்துப் பார்த்தால் மிகவும் பெரியதாய் விடும்.

(3) நம்மைச் சேர்ந்தவர்களையும் இப்படி ஸம்ப்ரதாயத்தில் அபிருசி உண்டாகும்படி செய்வதும், அப்படி அவர்கள் சேர்படுவதற்கு ப்ரயத்னம்

செய்வதும். இந்த விஷயத்தில் நம்முடைய சிறுவர்கள் விஷயத்தில் நாம் எல்லோரும் துரோகிகள். நாம் அவர்களைத் தத்காலத்தில் நவீனமுறையைப் போதிக்கும் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்புகிறோம். அங்கு அவர்களுக்கு ப்ரக்ருதி சாஸ்திரமே சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகிறது. அதன் வாஸனையினால் நாஸ்திக்ய புத்தியே ஏற்படுகிறது. இதுவும் ஒரு கார்யத்திற்கு நல்லதே. முதலில் நாஸ்திக்யத்தில் தட்டி உண்டாகும் ஆஸ்திக்யமே ஸ்திரமாக நிற்கும். ஆனாலும் முதலில் உண்டான நாஸ்திக்யத்திலேயே ஊன்றி நிற்கும்படி விட்டுவிடக்கூடாது. நம்முடைய சிறுவர்களை நாம் அவர்களுக்கு உண்டான நாஸ்திக்யத்தில் மக்னர்களாய் இருக்கும்படி விட்டுவிடுகிறோம். நம்முடைய ஸம்ப்ரதாயம் இன்னதென்று அவர்கள் கொஞ்சமேனும் அறியவில்லை. அப்படி இருக்க அதில் அபிருசி எப்படி உண்டாகும்? இது நம்முடைய குற்றமே. இதை சீர்திருத்துவதற்கு நாம் கொஞ்சமேனும் பரிச்ரமப்படவில்லை. இப்படியே நமது ஸ்திரீகள் விஷயத்திலும் நாம் உதாஸீனர்களாய் இருக்கிறோம். ஸ்திரீகளினுடைய ஆசாரத்திலன்றோ நம்முடைய மதத்தின் தர்மம் நிலைபெற்றிருக்கிறது. கம்பனாலும், 'மாதரார்ப்பில் நின்ற வைறங்கள்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தத்காலத்தில் ஹார்மோனியம் வாசிக்கவும், இரண்டு அல்லது மூன்று வார்த்தைகள் ஆங்கிலத்தில் பேசவும், ஆங்கிலர்களுடன் பழகவும் குழந்தைகளுக்குத் தெரிந்துவிட்டால் அதுவே ஜன்மத்திற்கு ஸாபல்யமென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட ஸ்திதி நிலை நிற்குமாகில் நம்முடைய ஸித்தாந்தம் நாசமடையும். இது ஸத்யம். இது விஷயத்தில் உடனே நன்கு கவனிக்கவேண்டியது மிகவும் அவஶ்யமான கார்யம்.

(4) இந்த ஸித்தாந்தத்தை ப்ரவசனம் செய்த நம் ஆசார்யர்களினால் இதில் அனேகர் சேர்க்கப்பட்டார்கள். உடையவர் பௌத்தர்களை ஜயித்து அவர்களை கற்காணத்தில் ஆட்டிவைத்தார் என்கிற வ்ருத்தாந்தம் சொல்லப்பட்டு வருகிறதே, இது எவ்வளவு தூரம் உண்மையாய் இருக்கக்கூடும்? பரம க்ருபாவானான அந்த ஆசார்யன் இப்படிப்பட்ட கார்யத்தை ஒருநாளும் செய்திருக்கமாட்டார் என்பது நிஶ்சயம். இதர மத சரித்திரங்களைப் பார்த்து முன்பின் யோசிக்காமல் யாரோ இதை நம்முடைய குருபரம்பரையில் சேர்த்துவிட்டார்கள்போலும். லோகோஜ்ஜீவனார்த்தமாக ப்ரவர்த்திக்கப்பட்ட இந்த ஸம்ப்ரதாயத்தில் முதல்முதலில் அனேகர்கள் சேர்ந்தார்கள். இப்பொழுது அனேகம் நூற்றாண்டுகளாக இந்த மதத்தில் ஒருவர்கூட சேர்க்கப்படவில்லை. இப்படி இருந்தால் இந்த மதம் எப்படி அபிவ்ருத்தியை அடையும்? ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அல்லாதவர்களையும் அப்படி யாக்கவேண்டியதன்றோ நம்முடைய கடமை. இப்படிப்பட்ட மதம் ஒன்று இருக்கிறதென்றே அனேகருக்குத் தெரியாது. இதைக் கடைசியில் அறிந்த பாஶ்

சாத்ய வித்வான்கள் இது மிகவும் ஆச்சர்யகரமாயிருக்கிறதென்று இதைப் பல படியாலும் கொண்டாடியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய குழந்தை, பார்யை முதலியவர்களையும் கீழ் குறிப்பிட்டபடி அலக்ஷ்யம் செய்திருக்கும் நாம் மற்றவர்களைப்பற்றி ப்ரயத்னம் செய்வதைக்குறித்துச் சொல்லுவானேன். இது விஷயமாய் நாம் கவனிக்கவேண்டியதும் அவஶ்யமே.

(5) இதுமாத்திரமல்ல. மற்ற மதஸ்தர்கள் நம்முடைய மதத்தை ஆக்ரமிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். நம்முடைய மதத்தில் பிறந்தவர்களே நம்முடைய மதத்தின் உத்கர்ஷத்தை அறியாமல் இதர மதங்களை அவலம்பிக்கிறார்கள். பாஶ்சாத்யர்கள் இந்த மதத்தைப் படித்தபிறகு இப்படிப்பட்ட மதம் இருக்கிறதென்று அறியாமல் மிகவும் ச்ரமப்பட்டோமே என்று வருத்தப்படுகிறார்கள். நம்முடைய மதத்தை நாம் எல்லோருக்கும் உபதேசிக்கவேண்டியது நமது கடமை. ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசிக்கச்சொல்லவில்லை, தத்வ ப்ரதிபாத்யங்களான விஷயங்களை உபதேசிக்கவேண்டியது மிகவும் அவச்யம்.

இப்படிப் பல கார்யங்களைச் செய்யவேண்டியது ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களின் கடமையாயிருக்க இதில் ஒன்றில்கூட நாம் கவலைவைத்தோமில்லை. பகவத் ஸங்கல்பத்தினால் அது உண்டாகும் காலம் எப்பொழுது உண்டாகுமோ என்று நம்மால் குறிப்பிட்டுச் சொல்லமுடியாது. ஆனால் ஒருகாலும் அது உண்டாகாமல் போகுமோவென்று பயம் இருக்கவேண்டாம். இப்படித் துக்கிக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருந்தாலும் கொஞ்சம் ஆஹ்லாதம் உண்டாகக் காரணம் இருக்கிறது. இந்த ஸம்ப்ரதாயம் இப்பொழுதுதான் துளிர்விட்டு அங்குரித்திருக்கிறது. இதற்குப் பாவியாக ஏற்படக்கூடிய ஸ்திதி மஹத்தானது. இது விசேஷ வ்ருத்தியை அடைந்து மற்றும் பலர்களினால் கொண்டாடப்பட்டு அவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகும். ஆனால் கீழ்க்கூறிய விஷயங்களில் நாம் ப்ரயத்னம் செய்யவேண்டும். இந்த ஸபை பதினன்கு வருஷங்களாகச் செய்துவரும் ப்ரசாரணத்தை இன்னும் பல இடங்களில் செய்து இந்த ஸபையின் அபிவ்ருத்தியைத் தேடவேண்டும். லௌகிக ப்ரமுகர்களும், வைதிக வித்வான்களும் ஒன்றுசேர்ந்து 'ராமாநுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாமபிவர்த்ததாம்' என்பதை உட்கொண்டு அதின் விஷயமாக ப்ரயத்னம் செய்யவேண்டும்.

[இப்படி ஸபையை உபக்ரமித்து மேல் மூன்று தினங்களிலும் ஸபையின் அக்ராஸனாதிபத்யத்தை வஹித்து, அதை வெகு விமர்சையாய் நடத்தி, கடைசியில் முடிவுரையாக]

அக்ராஸனர் முடிவுரை.

ஸுருக்கமாய் விஜ்ஞாபனம் செய்துகொள்ளுகிறேன். ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநாராயணனுடைய க்ருபையினால் மதுரையில் மதுரமாக இந்த ஸபை நடந்து முடிவுபெற்றது. இவ்வளவு சிறப்பாய் நடந்தேறினதற்குக் காரணம் இந்த ஸங்கத்தில் யாவரும் மிகவும் குதூஹலத்துடன் அந்வயித்ததே. இவர்கள் விஷயத்தில் நாம் க்ருதஜ்ஞதை உடையவர்களாய் இருக்கிறோம். இப்படி த்ருப்திகரமாய் நிறைவேறினது இவர்களுடைய ப்ரயத்னத்தினால் மாத்திரமல்ல. பகவத் ஸங்கல்பத்தினாலும் அனுக்ரஹ விசேஷத்தினாலுமே இது இப்படி நிறைவேறிற்று. இது நம்முடையவும் மதுராவாஸிகளினுடையவும் அத்ருஷ்டமே. உபந்யாஸகர்கள் அம்ருத தாரையாக வர்ஷித்தார்கள். பதினாறு உபந்யாஸங்களும் பதினாறு ரஸமாக இருந்தன. இப்படிப்பட்ட விமர்சையும் குதூஹலமும் நம்முடைய ஸபையின் ச்ரேயஸ்ஸு அபிவ்ருத்தி அடையும் என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்த ஸபையானது மேல் மேல் பல இடங்களில் இப்படியே நடந்தேறினால் நம்முடைய ஸித்தாந்தம் பரவும் என்பது நிஸ்ஸந்தேஹம். இந்த வருஷம் நடந்த ஸபையில் இவ்விஷயங்கள் நிறைவேற்றவேண்டியது அவச்யமாயிருக்கிறது.

இராஜாங்கத்தார் ஆங்கில பாஷையிலும் லௌகிக பதவிகளிலும் ப்ரஸித்தி பெற்றவர்களுக்குத் தகுந்த பட்டம் அளிக்கிறார்கள். அவை பலபடியாயிருக்கின்றன என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தில் அநேகம் ப்ரபல பண்டிதர்கள் இருக்கிறார்கள். இதுவரையில் நாம் அவர்களைப் பஹுமானித்து அவர்களின் பாண்டித்யத்திற்கேற்ப ஒருபட்டம் அளித்தோமில்லை. நம்முடைய ஸித்தாந்தத்திற்கு மாத்திரம் அஸாதாரணமான சில பட்டங்களை இந்த ஸபையார் அவர்களுக்கு அளிக்கவேண்டும் என்பது அடியேனுடைய அபிப்ராயம்.

இந்தப் பட்டங்கள் இரண்டுவகைப் பட்டதாய் இருக்கவேண்டும், அதாவது ஏற்கனவே ப்ரஸித்தர்களாய் பண்டிதாக்ரேஸரர்களாய் ஸித்தாந்தத்திற்குப் பலபடியாலும் உபகாரம் செய்திருக்கும் ஸ்வாமிகளுக்கு அவர்கள் நமக்குப் பூஜ்யர்கள் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக அக்ரதாம்பூலம் ஸமர்ப்பிப்பதைப்போல ஒருபட்டம் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்பது ஒருவகை. மற்றொன்று ப்ரதிவருஷமும் நம்முடைய ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு விசேஷ உபகாரம் செய்தவர்களுக்கு ஸமர்ப்பிக்க வேண்டியது. இது அவர்களால் செய்யப்படும் உபகாரத்திற்கு அனுகுணமாக இரண்டு மூன்று பிரிவுகளை உடையதாயிருக்கும். அதாவது நம்முடைய இந்த ஸித்தாந்த ஸபையின் நோக்கங்களை அனுஸரித்து விசேஷபரிச்ரமப்பட்டவர்களுக்கு ஒருபட்டம் அளிக்

கவேண்டும். நம்முடைய ஸித்தாந்தத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் அந்தச்சித்ரங்களை நிவ்ருத்தி செய்வதற்காகப் பரிச்ரமப்படுமவர்களுக்கு ஒரு பட்டம் அளிக்கவேண்டும்.

இது முதல் பகவத்ராமானுஜ ஸித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்த ஒவ்வொருவரும் அந்த ஆசார்யனிடத்தில் விசேஷபக்தி உடையவர்களாய் மாத்ஸர்யாதிகளை விட்டுவிட்டு இனி பரஸ்பரம் ஹேயகரமான சண்டைகளுக்குப் போகமாட்டேன் என்று ஸங்கல்பம் செய்து கொண்டால் அவை முற்றிலும் ஒழிந்துவிடும். அடியேனுடைய ப்ரதம தின விஜ்ஞாபனத்தில் இதை விஸ்தாரமாக ப்ரஸ்தாவிக்கவில்லை. நமக்குள் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் சண்டை எவ்விதம் என்பதைப் பராமர்சிப்போம்.

முதலில் உண்டாயிருக்கும் பெரியசண்டை பாத்திரத்தைப் பற்றியது. பாத்திரமாவது அவரவர்களுடைய ஆசார்யர்கள் விஷயமாய் அவரவர்கள் அனுஸந்திக்கும் தனியன். அவரவர்கள் அவரவர்களுடைய ஆசார்யன் விஷயமான தனியன்களை அனுஸந்திக்கிறோம் என்றால் அதற்கு விரோதம் செய்வது உசிதமாகுமா? நம் ஸம்ப்ரதாயப்படி ஆசார்யனை ப்ரகாசம் செய்வதே சிஷ்யனுடைய ப்ரதான கார்யம். அப்படிச்செய்யாமல் இருப்பவனை நிர்ப்பந்தித்து அப்படிச்செய்யும்படி தூண்டவேண்டியதன்றோ நமது கடைமை. இப்படி இருக்க அதைச் செய்யும் ஒருவனைத் தடுப்பது நம்முடைய வைஷ்ணவ லக்ஷணமாகுமா? அப்படி தடுக்க நினைப்பவர்களும், அதைச் செய்பவர்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அல்ல என்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லலாம்.

இரண்டாவது தீர்த்தவிஷயமான சண்டை. பகவானைப்போலப் பாகவதர்களும் நமக்கு உத்தேச்யர்கள். பாகவதர்கள் தீர்த்தம் ஸ்வீகரித்தபிறகு அவர்களுடைய ப்ராஸாதமாய்க் கடைசியில் நாம் தீர்த்தம் பெற்றுக்கொள்ளுவது நம்முடைய ஸ்வரூபத்துக்கு மிகவும் உசிதமானது. இப்படிச் செய்தாலன்றோ நமக்கு சாந்தி, க்ஷமை, முதலிய குணங்கள் இருப்பது வ்யக்தமாகும். இதுவிஷயமாய் இப்படி சண்டை போடுவது மனதிற்குக்கேதத்தை உண்டுபண்ணி மிகவும் அவமானகரமாயும் துக்ககரமாயும் இருக்கிறது. இதை ஒழிக்கவேண்டியது நமக்கு மிகவும் அவச்யமாகும். இதற்காகவே கீழ் இப்படிப்பட்ட சண்டையைத்தீர்த்து வைப்பதில் விசேஷ ப்ரயத்னம் செய்பவர்களுக்கு ஒரு பட்டம் அளிக்கவேண்டும் என்று விஜ்ஞாபனம் செய்துகொண்டேன். இது ஒரு விண்ணப்பம் மாத்திரம். ஸபையார் இதை நன்குயோசித்து உசிதமான திருநாமங்களை ஏற்படுத்தி அடுத்தவருஷம் முதல் பட்டங்களை ஸமர்ப்பிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

இந்த ஸபையில் அந்வயித்து உபந்யாஸங்களைச் செய்தருளின பண்டிதர்களுக்கு ஸபையோர் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டது மிகவும் ஸ்வல்பமானது என்பதை எனது நண்பர் ராமப்பங்கார் விஜ்ஞாபித்துக் கொண்டார். ப்ரதி ப்ரயோஜனத்தை எதிர்பாராமல் பண்டிதாக்ரேஸரர்கள் எழுந்தருளினதால் தான் இந்த ஸபை ஜனகராஜ ஸபைபோல் விளங்கிற்று. நாம் லக்ஷம் ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்றாலும் அதற்காக ஆசைப்பட்டுக்கொண்டு எழுந்தருளுகிறவர்களல்லவே இந்த மஹான்கள். கேவலம் க்ருபாபரவசர்களாயன்றோ எழுந்தருளி இருப்பது. அசலூரில் இருந்து இங்கு எழுந்தருளி எவ்வளவோ ச்ரமத்தை ஸஹித்துக்கொண்டு இந்தஸபையை அலங்கரித்தது அவர்களுக்கு இந்த ஸம்ப்ரதாயத்திலும் இதின் அபிவ்ருத்தியிலும் இருக்கும் ச்ரத்தையே.

மஹா மஹோபாத்யாயர் என்கிற பட்டத்தைப் பெற்றவராயும், தேசிகாசார்யர் என்கிற திருநாமத்தை உடையவராயும், அபரதேசிகன் என்று சொல்லக்கூடியவராயும், அந்தத் தேசிகனைப்போல் ஹ்ரஸ்வமான ஆகாரத்தை உடையவராயும் இருக்கிற இந்த மஹான் 'வ்யாஸ ஸித்தாந்த மார்த்தாண்டம்' என்னும் ஒருக்ரந்தத்தை ஸாதித்திருக்கிறார். அது ப்ரும்மஸூத்திரத்திற்கு ஒருபாஷ்யம். தம்முடைய உபந்யாஸத்தில் இந்த ஸித்தாந்தத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக அனேகம் தடவைகளில் தாம் வடக்கே சென்று வாதிகளை ஜயித்து நிலைநிறுத்தின ப்ரகாரத்தை எடுத்துக்காட்டினர். இப்படியே நம்பூர்வாசார்யர்களும் ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு வாதிகளினல் லோபம் வந்த காலத்தில் அந்தந்த இடங்களுக்குச் சென்று வாதிகளை ஜயித்து ஸித்தாந்தத்தை நிலைநிறுத்தினர்கள். நம்முடைய ஸம்ப்ரதாயத்தில் நமக்குத் தற்காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் அச்ரத்தையினல் இதின் அருமையை நாம் அறிந்துகொள்ளவில்லை. இனிப்பின்னல் வருபவர்களுக்கு ஸித்தாந்தத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கு இப்படிப்பட்ட க்ரந்தம் மிகவும் உபயோக முள்ளதாயிருக்கும். இதை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் ஸித்தாந்த ஸ்தாபனம் செய்யக்கூடும். இந்த ஸ்வாமி தாம் வித்யாப்யாஸம் செய்யத் தொடங்கின காலம்முதல் நாளது வரையில் தினேதினே இந்த ஸம்ப்ரதாயத்தை பரிசயம்பண்ணி அதை அபிவ்ருத்தி செய்து அது விஷயமாகத் தாம் இதுவரையில் படித்திருப்பதையும், சிந்தையில் நினைத்திருப்பதையும் சேர்த்து ஒருங்கு திரட்டி இந்தப் புஸ்தகரூபமாக வெளியிட்டிருக்கிறார். ஸ்ரீ. உப. அன்பில் கோபாலாசார்யர் முதலியவர்கள் இதைஸேவித்து இதை அவச்யம் ப்ரசுரம் செய்யவேண்டும் என்று அபிப்ராயப்பட, இந்த ஸ்வாமியும் அதை அங்கீகரித்திருக்கிறார். இதை ப்ரசுரம்செய்ய ஸுமார் ரூ. 600 ஆகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நாம் எல்லோரும் நமக்கு சக்யமான வரையில் யத்கிஞ்சித் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டோமேயானல் இது அதி சீக்கிரத்தில்

வெளிவந்துவிடும். ஒவ்வொருவரும் ஒருப்ரதி வாங்கிக்கொள்ளுவதாக வாக்தானம் செய்தால் அதை இன்னும் சீக்கிரத்தில் ப்ரசுரம்செய்து விடலாம். நம் ஸம்ப்ரதாயத்தில் விசேஷ ச்ரத்தை உடையவரும், பெரிய வைதிகருமான திவான் பஹதூர் நம்பெருமாள் செட்டியார் இது ப்ரசுரமாவதற்காக ரூ. 200 முன்னதாகவே கொடுக்க, அது பாங்கியில் வட்டிக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவருடைய தூண்டுதல் இல்லாமல் தாமே முன்வந்து கொடுத்ததினல் இவருடைய ஆஸ்திக்யம் நன்கு காட்டப்பட்டது. இந்த மஹத்தான க்ரந்தம் ஸ்ரீ. உப. ஏ. வி. கோபாலாசார்யரால் ஸ்ரீரங்கத்தில் நடைபெறும் ஸதஸ்ஸில் ஸ்ரீ ரங்கநாதன் ஸந்நிதியில் அரங்கேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக்ரந்த ப்ரசாரண விஷயத்தில் எல்லோரும் முன் வந்து உதவிபுரியவேண்டும்.

கடைசியில் ஒரு வார்த்தை. அடியேனுடைய முதல்நாள் விஜ்ஞாபனத்தில் பெரியபெருமாள் ஆழ்வார் இவர்களுடைய அனுஜ்ஞையின்பேரில் இந்த ஸதஸ்ஸுக்கு வரும்படியான பாகயம் லபிக்கப்பெற்றேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டேன். பெரியபெருமாளை ஸேவிக்கும்பொழுது அவருடைய திருவடிகளில் நிரந்தரமாய் அந்தரங்கமான வீணகான கைங்கர்யம் செய்துகொண்டுவரும் வைணிக வித்வான் ராமஸ்வாமி அய்யங்கார் பகவானுடைய முகோல்லாஸார்த்தமாக திவ்யப்ரபந்தத்தை வீணையில் பாடுவதைக்கேட்டு ஆநந்தித்தேன். அப்படிப்பட்ட ஆநந்தத்தை மற்றும் எல்லோரும்கேட்டு அனுபவிக்க வேண்டுமென்கிற அபிப்ராயத்தினல் அவரை இங்குவரவழைக்க, ஸபையின் சென்ற இரண்டு தினங்களிலும் இராத்திரி $8\frac{1}{2}$ - மணி முதல் $10\frac{1}{2}$ - மணி வரையில் எல்லோரும் அந்த வீணகான ரஸத்தை அனுபவித்தார்கள். அந்தந்த ஸமூஹத்தைச் சேர்ந்தவர்களை அந்தந்த ஸமூஹத்தார் ஆதரிப்பது மிகவும் அவச்யம். இவரை எப்படி ஆதரிக்கலாம் என்று யோசித்து, பட்டணம் இருந்து ஒரு தங்கப்பதக்கம் ஒன்று வரவழைத்து வைத்திருக்கிறேன். அதில் இவருக்கு இந்த ஸபையோர்களினல் பரிசளிக்கப்பட்டது என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இதை அவருக்குப் பாரிதோஷிகமாகக் கொடுப்பதற்கு நீங்கள் அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். கீழ்ப்ரஸ்தாவித்த மற்ற பட்டங்கள் கொடுப்பது ஒருபக்கம் இருக்கட்டும். இரண்டு நாள்களாய் நம்முடைய ச்ரோத்ரியேந்திரியங்களுக்கு விசேஷ அனுபவத்தைக் கொடுத்த இவருக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் வைணிக வித்வான் என்கிற பட்டம் இப்பொழுது கொடுக்கப்படுகிறது. இவர் இந்த ஸபை எங்கு நடந்தபோதிலும் அவச்யம் அதற்கு வருவார் என்று நம்புகிறேன்.

ஸ்ரீ:.

சென்னை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின்

பதினான்காவது வார்ஷிக மஹாஸங்க வரவேற்பு ஸபாத்யக்ஷரின்

ஸ்வாகத நிவேதநப் பத்திரிகை.

[ஸ்ரீ. உப. வ. பாஷ்யம் அய்யங்கார். ஸப்ஜட்ஜ், மதுரை.]

ஸர்வஸ்ய விதிவிதாதா ஸரீராயாவிர்பபூவ ய: ।
ஸ்ரீமதே நிகமாந்தாத்ம ரூபாய விஷ்ணவே நம: ॥

ஸத்யம் வாதம் வ்யதாஸீத் ஸ்ரீதநதீஸிதமாம் தக்ஷிணாம் காஞ்சிகாம்
ஜாதந்ருத்யாய ஸம்யத்தாஸ்த்ரதாமஹாஜம் நாமஹோமே நிபாய ।
வஸ்வாத்வாவஹாதயேந வ்யதிஷ்டஸிதேந யாராயந ஸஜ்ஜவல்கு
தேவீஸம்ஷாதிஜாதேஷா ஜநயதா ஜமதாம் ஸசித்தவைகுண்ட நாயம:॥

ஶ்ரிய:பதியாய், அவாப்த ஸமஸ்தகாமனுய், ஸர்வவ்யாபியாய், ஸர்வஶேஷியாய், கூரார் ஆழிவெண் ஶங்கேந்தி, ஆதிஶேஷனுகிய சிங்காஸனத்தில் மகர குண்டல க்ரைவேயக ஹார கேயூர கடக ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப முக்தாதாம உதரபந்தந காஞ்சீகுண நூபுராதி அபரிமித திவ்யபூஷணபூஷிதனுய் வீற்றிருந்து ஏழுலகும் தனிக்கோல் செலுத்தும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுகிய ஸர்வேச்வரன் அகிலபுவனங்களிலுள்ள ஸமஸ்த சேதனர்களுக்கும் க்ஷேமத்தைக் கொடுத்துத் தன்னுடைய கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தை அடையும்படி செய்விப்பானுக. 'மோக்ஷாஹ்ரணைஸ்ய ஸ்வஹஸ்தம் நித்யம் மோக்ஷ ஸ்வஸ்தா ஸ்வாமிநா ஸவகம்' என்பதைத் தவிர்த்து பகவானிடத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு வேறு ப்ரார்த்தநீயம் இல்லையன்றே.

ஸ்வாமிகாள்! இந்த மஹாஸபையில் கூடியிருக்கும் பாகவதோத்தமர்களை வரவேற்கும் கைங்கர்யத்தை இந்நகரவாஸி வைஷ்ணவர்கள் அடியேனுக்கு நியமித்ததைப்பற்றி அவர்களுக்கு அடியேன் அத்யந்த க்ருதஜ்ஞதையையுடையவனுய் இருக்கிறேன். இக்கைங்கர்யத்தை யதாப்ரகாரமாக நிறைவேற்ற அடியேன் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அசக்தன். அதை வெகு சிறப்பாய் நடத்தக்கூடிய ஸ்வாமிகள் இந்நகரத்தில் அநேகர் உளர். ஆயினும் 'ந ஹி வஸ்த்ரஷு: ஸௌஷ்யதே ஸௌஷ்யதே ஹீநதோ ஜநா:' என்னும் ந்யாயத்தாலே அடியேனுக்கு இந்தப்பாக்யம் கிடைத்தது.

'கிம் வைஷ ஶத்ருர் ஶயேந ந சைதந்யஸ்ய: ஹோதாவி தா ஹ்ருதிக்யேதந வஸிஷ்டேண' என்கிற பகவத்குணம் பாகவதர்களுக்கும் பொதுவாகையாலும், 'தத்ர ப்ரஶஸ்ய ஸம்ஹோ ஸஸ ஸநுபாலே:' என்னும் ஆசார்ய கைச்யானுஸந்தானம் அடியேனிடத்தில் அஸங்குசிதமான அந்வயத்தை உடைத்தாயிருக்கிறபடியாலும் இக்கைங்கர்யத்தில் அடியேனை நியமித்தது உசிதமே போலும்.

ஸ்வாமிகாள்! இம்மதுராநகர வாஸிகள்சார்பிலும், அடியேன் சார்பிலும் தேவரீர்களுக்கு ஹார்த்தமான ஸ்வாகதம் கூறுகின்றேன். அடியோங்களுடைய குற்றங்களைப் பாராமல் இந்தத் திவ்ய தேஶத்தின் பெருமையை நினைத்து ஸ்வாமிகள் த்ருப்தியடையும்படி ப்ரார்த்திக்கிறேன். இந்த க்ஷேத்திரத்தின் பெருமையை எடுத்து உரைப்பது அநாவஶ்யமென்றே தோன்றுகிறது. மஹர்ஷிகளைத் தூரீகரிக்கும் ஆழ்வார்களில் தலைவரும் பெரியாழ்வார் என்று பெயர்பெற்றவருமான அல்வழக்கொன்றுமில்லா விஷ்ணுசித்தர் அக்காலத்தில் இத்தேசத்தை யாண்டுவந்த வல்லபதேவன் என்று ப்ரஸித்தனை ராஜாவின் வித்வத்ஸபையில் ஸர்வேஶ்வரனுடைய நியமநத்தால் ச்ருதி ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸபுராண வசனஸஹஸ்ரங்களால் ஸ்ரீமந் நாராயணனே பரதத்வம் என்று நிரூபித்து, அதற்காக ராஜாவினுல் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த கிழியை அறுத்து, அதனுல் உண்டான ஆநந்தத்தினுல் யானையின் மேலேற்றி ஊர்வலம் செய்யப்படும் ஸமயத்தில் அந்த மஹோத்ஸவத்தைப் பார்த்துக் களிப்பதற்காக ஆகாசத்துடன் பிராட்டி ஸஹிதனுய் பஞ்சாயுதம் தரித்து கரிய திருமேனியுடன் பெரிய திருவடிமேல் ஏறிவந்த அப்பன் ஸர்வேச்வரனைப் பல்லாண்டு பாடியது இங்கேயன்றே.

இவ்வாழ்வார் விஷயமாயும், இவர் பாடியருளிய திருப்பல்லாண்டு விஷயமாயும் ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள் 'உண்டோ திருப்பல்லாண்டுக் கொப்பதோர் கலைதான் உண்டோ பெரியாழ்வார்க் கொப்பொருவர் தண்டமிழ்நூல் செய்தருளுமாழ்வார்கள் நம்மிலவர் செய்கலையில் பைதல் நெஞ்சே நீ யுணர்ந்து பார்' என்றும் இன்னம் பலவாறுகவும் ஸாதித்திருக்கும் பாசுரங்கள் ஸ்வாமிகளுக்குத் தெரிந்த விஷயமே. இப்படித் திருப்பல்லாண்டு விளைந்த நிலமாயும், கூடலழகர் என்றுபெயர் வழங்கும் ஸுந்தரராஜப் பெருமாளால் அதிஷ்டானம் பண்ணப்பட்டும், ஒரு புறத்தில் தென் திருவேங்கடம் என்று சொல்லப்பட்ட திருமாலிருஞ்சோலையையும், ஒருபுறத்தில் பெரியாழ்வாரும்,

அவர் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளையான ஆண்டாளும் திருவவதரித்த ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரையும், மத்யே தாள தாமரைத் தடமணிவயல் சூழ்ந்து தோளும் நான்குடைச் சுரிகுழல் கமலக்கண் கனிவாய் காளமேகாதிஷ்டிதமான திருமோகூரையும் உடைய இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு ஸ்வாமிகளை ப்ராணமபூர்வகமாய் ஆயிரம்முறை நல்வரவு கூறுகின்றேன்.

ஸ்வாமிகள் போலொத்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களின் பெருமையை எடுத்துரைக்க அடியேன் வல்லேனோ? ‘யே பாஹுமூல பரிசிஹ்நித ஶங்க சக்ராஃ யே வா லலாடஃபலகே லஸதூர்த்வபுண்ட்ராஃ। யே கண்டலக்ந துலஸீ நலிநாக்ஷமாலாஃ தே வைஷ்ணவாஃ புவநமாஶு பவித்ரயந்தி॥’—அதாவது எவர்கள் புஜங்களை ஶங்கசக்ரங்கள் அலங்கரிக்கின்றனவோ, எவர்கள் நெற்றியில் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் விளங்குகின்றதோ, எவர்கள் கழுத்தில் திருமணித்தாவடம் ப்ரகாசிக்கின்றதோ அவர்கள் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள், அவர்கள் உலகத்தைப் பரிசுத்தம் செய்கிறார்கள் என்று வைஷ்ணவ சிஹ்னங்களையும், அவைகளைத் தரித்தவர்களின் பெருமையையும் யமன் தன்னுடைய படர்களுக்கு எடுத்து உரைத்து அவர்களை அந்தரங்கமாய் அழைத்து, ‘பரிஹர மதுஸூதந ப்ரபந்நாந் ப்ரபுரஹமந்யந்ருணாம் ந வைஷ்ணவாநாம்’ (அதாவது மதுஸூதனனாகிய ஸர்வேஶ்வரனுடைய தாஸர்களைக் கண்டால் விலகிப்போங்கோள். அவர்களிடத்தில் நமக்குக் கார்யம் இல்லை. இதரர்களுக்கு நான் ஸ்வாமியேதவிர வைஷ்ணவர்களுக்கு நான் ஸ்வாமியல்ல, அவர்கள் எனக்கு மேல்பட்டவர்கள்) என்று சொன்னானல்லவா. மேலும் ‘ந ஹ்யம்மயாநி தீர்த்தாநி ந தேவா ம்ருச்சிலாமயாஃ। தே புநந்த்யுருகாலேந தர்ஶநாதேவ ஸாதவஃ॥’ அதாவது கங்கை கோதாவரி முதலான புண்ய தீர்த்தங்கள் ஸாதாரண ஜலம் அல்லவென்பதும், திவ்யதேஶங்களில் எழுந்தருளி இருக்கும் எம்பெருமான்கள் ஸாதாரண கல்லும் மண்ணும் அல்ல என்பதும் திண்ணம், ஆயினும் அவைகள் காலதாமதத்தில் கார்யம் செய்யத்தக்கவை, ஸாதுக்களான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களோ கடாக்ஷக்ஷணத்திலேயே சேதனர்களைப் பரிஶுத்தம் செய்வார்கள் என்பது ப்ரஸித்தமல்லவா. இன்னமும் ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபகவான் த்வாரகையில் நின்றும் ஆஶ்ரித விரோதி நிரஸநார்த்தமாய் எழுந்தருளினபோது வாசல் காப்போர்கள் ஸ்வாமி மீண்டெழுந்தருளும்வரை இங்குபுகுரக்கடவர் யார் என்று விண்ணப்பம் செய்ய, ‘சக்ராங்கிதாஃ ப்ரவிஶந்து யாவதிச்சம் மதீயம் ॥ நாசக்ராங்கிதாஃ ப்ரவிஶந்து யாவதிச்சம் மதீயம் ॥’ அதாவது பகவத்தாஸ்ய ஸூசகமான சக்ராங்கனம் உடையவர்களை நிராக்ஷேபனையாய் உள்ளே விடுங்கோள், மற்றவர்கள் விஷயத்தில் ஜாக்கிரதையாய் இருங்கோள், என்று அருளிச்செய்து, பதிவ்ரதைகள் அவர்களுடைய பாதிவ்ரத்யத்துக் கடையாளமான மங்களஸூத்திரத்தைத் தரிப்பதுபோல் தங்கள் தாஸ்யஸூசகமான சங்கசக்ராங்கனங்களை மனமகிழ்ச்சியுடன் தரிக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களின் ஏற்றத்தை ப்ரகாசிப்பித்தான் அல்லவா. இதுவும் தவிர நம் ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும் பகவானைக்காட்டிலும் அவன் ஸம்பந்தம்பெற்ற பாகவதர்கள் தமக்கு உத்தேச்யர்கள் என்பதை விரிவாக எடுத்து உரைத்திருக்கிறார்கள். ‘மஜ்ஜந்மநஃ ஃபலமிதம் மதுகைடபாரே! மத்ப்ரார்த்தநீய மதநுக்ரஹ ஏஷ ஏவ। த்வத்ப்ருத்யப்ருத்ய பரிசாரக ப்ருத்யப்ருத்ய ப்ருத்யஸ்ய ப்ருத்ய இதி மாம் ஸ்மர லோகநாத॥’ என்றார் குலசேகராழ்வார். ஸ்ரீவைஷ்ணவகுலகூடஸ்தரான நம்மாழ்வாரும் ‘வியன் மூவுலகு பெறினும் போய்த் தானேதானே யானாலும் புயல்மேகம்போல்திருமேனியம்மான் புனைபூம் கழலடிக்கீழ்சயமே அடிமைதலை நின்றார் திருத்தாள் வணங்கி இம்மையேபயனே இன்பம் யான் பெற்றது உறுமோ பாவியேனுக்கே’ என்றார். இவர் திருவடிகளில் ஆஶ்ரயித்த மதுரகவிகளும் ‘கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பினால் கட்டுண்ணப் பண்ணிய பெருமாயன் என்னப்பனில் நண்ணித் தென்குருகூர்நம்பி என்றக்கால் அண்ணிக்கும் அமுதூறும் என்நாவுக்கே’ என்றார். நம் இராமானுஜனுக்கு ப்ராசார்யரான ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும் ‘தவ தாஸ்ய ஸுகைகஸங்கிநாம் பவநேஷ்வஸ்த்வபி கீடஜந்ம மே। இதராவஸதேஷு மாஸ்ம பூதபி மே ஜந்ம சதுர்முகாத்மநா॥’ என்று பகவானுடைய தாஸ்ய ஸுகத்தை அறிந்தவர்களினுடைய திருமாளிகைகளில் ஒருபுழுவாகவாவது தன்பிறப்பைக் கோறி, அது இல்லாமல் சதுர்முக ப்ரும்மாவாய்த் தன்னைப் பிறப்பித்தாலும் அதுவேண்டா மென்று திக்கரித்தார். இன்னும் இதற்கு ப்ரமாணங்கள் பலகோடி. இப்பேர்க்கொத்த ப்ரபாவமுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் ஸபை இவ்வருஷம் இந்நகரத்திற்குவந்து கூடப்பெற்றது இந்நகரவாஸிகளான அடியோங்களுடைய பாக்கியம்தான்.

ஸ்வாமிகாள்! இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸபையானது 14வருஷங்களுக்கு முன் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அதிக க்ஷீணதசையை அடைந்திருக்கும் நம்முடைய மதம் ஸித்தாந்தம் இவைகளை மறுபடியும் முன்னுக்குக் கொண்டுவருவதற்காக நடந்துவருகிறதும் ஸ்வாமிகளுக்கு தெரிந்த விஷயம். இதற்கு ஆரம்பம் அல்பமாயிருந்தது. அதுவும் நல்லதுதான். ‘அல்பாரம்பஃ க்ஷேமகரஃ’ ஆகை

யாலே. ‘[illegible]’ என்றாற்போலே இதுவும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ மதத்தின் பெருமையை யறிந்து அதில் ஊற்றமும் ப்ரவீணதையையும் உடைய மஹான்களாலே ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டு வருவதால் ஆரம்பம் அல்பமாயிருந்தாலும் வரவர புஷ்டியையும் அபிவ்ருத்தியையும் அடைந்து தத்காலம்ஸர்வருக்கும் வாஸுதேவ தருச்சாயைபோல் நிழலும் இடமும்கொடுத்து ஸம்ஸார தாபத்ரயத்தைப்போக்கி வைஷ்ணவீயமானதாரகபோஷக போக்யங்களை ஊட்டத்தக்க நிலைமையை அடைந்திருக்கிறது. பெருமாள் 12 வயதிற்குள் அயோத்தியில் நின்றும் வெளிப்போய் அருகில் உள்ள ஸித்தாச்ரமம் முதலான ப்ரதேசங்களைப் பாவனம்செய்து ஸாதுபரித்ராணம் செய்தாப்போலே இந்த ஸபையும் அதின் உத்பத்தி ஸ்தானத்திற்கு ஸமீபமாயுள்ள இடங்களில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தைப் பரவச்செய்தாயிற்று பிறகு பெருமாள் தண்டகாவனம் முதலான இடங்களுக்குப் போய் அங்குள்ளாரையும் உஜ்ஜீவிப்பித்தாப்போல் நம்முடைய ஸபையும் இவ்விடம் வந்திருக்கிறது. பண்டு இப்பெரும்பதியை யாக்கி பழிபாவங்கொண்டு இங்கு வாழ்வாரைக்கூறுதே எண்டிசையும் பேர்த்தகர நான்குடையான் பேரோதித்தீர்த்தகராய்த்திரிவது ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களின் கடைமையன்றோ. இங்கு வந்திருக்கும் ஸ்வாமிகள் லோகஹிதைஷிணியான ராமாநுஜதிவ்யாஜ்ஞா ரத்னங்களை நாலுபக்கத்திலும் இறைத்து ஸர்வர்களையும் உஜ்ஜீவிப்பிக்க மூட்டைமூட்டைகளாய்க் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். மதுராவாஸிகளான நாம் இச்சமயத்தைக் கைவிடாமல் அந்த ரத்னங்களை க்ரஹித்து சிரஸாவஹிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் என்று பெயர் வைத்துக்கொள்ளாதவர்கள் இந்த ஸபையில் நமக்கு என்ன ஸம்பந்தம் என்று ஒருவேளை நினைக்கலாம், ஆனால் அந்நினைவு ஸரியன்று. சில காரணங்களால் ஸ்ரீ வைஷ்ணவன் என்னும் பெயர் சிலருக்கே இடுகுறியாய் இருந்தாலும் பொதுவிலும் வாஸ்தவார்த்தத்திலும் வைஷ்ணவர்கள் அல்லாதவர்கள் ஒருவரும் இல்லை. வைஷ்ணவன் என்றால் விஷ்ணு ஸம்பந்தி என்றர்த்தம். விஷ்ணு என்றால் வ்யாபித்திருக்கிறவன். ஸர்வ வ்யாபியான பகவானுக்குப் புறம்பானவர்கள் உண்டோ; ஆகையால் ஸமஸ்தமானவர்களுக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மத ஸித்தாந்தங்களில் ஸ்வாபாவிகமான பாத்தியம் உண்டு. ஆகையால் இந்த ஸபையில் செய்யப்படும் ப்ரஸங்கங்களைக் கேட்டு ஆநந்திக்க எல்லோர்க்கும் முறையே தவிர வேறில்லை.

தேசாந்தரங்களில் இருந்து இந்த ஸங்கத்திற்கு க்ருபையாய் எழுந்தருளி இருக்கும் ஸ்வாமிகளுக்கு ஓர் விஜ்ஞாபனம். ஸ்வாமிகளினுடைய

க்ருபைக்கு ஈடாக உபசரிப்பதற்கு நாங்கள் அசக்தர்கள். த்ருணீக்ருதவிரிஞ்சாதிகளான ஸ்வாமிகளுக்கு அடியோங்கள் என்ன கொடுக்கலாம்? என்ன செய்யலாம்? ‘[illegible]’ என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த பாசுரத்தை விடம்பிப்பதற்குமேல் அடியோங்களாலாவது ஒன்றும் இல்லை. இம்மாதிரியான பெரிய ஸபைகளைக்கூட்டி நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஸாமர்த்தியம் அற்றவர்களாயிருக்கிறோம். ‘அறியாத பிள்ளைகளோம்’ என்று இடைப்பெண்கள் க்ருஷ்ணனுக்குச் சொன்னதை அடியோங்கள் இவ்விடத்தில் விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளுகிறோம். பீஷ்மத்ரோண துர்யோதனர்களுடைய க்ருஹங்களைக்கடந்து ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் விதுருடைய குடிசைக்கு எழுந்தருளினபோது பகவானை ஸரியானபடி ஸத்கரிக்க சக்தியற்ற விதுரர் ‘[illegible]’ (க்ருஷ்ணா! என்னிடத்தில் உள்ள தனம் ஸம்ப்ரமம் ஒன்றேயாகும், இதைக்கொண்டே தேவரீர் த்ருப்தி அடையவேண்டும்) என்று விண்ணப்பம் செய்ய அதைக்கொண்டு பகவான் எப்படி த்ருப்தி அடைந்தாரோ அதுபோல் உபசாராபதேசேந அடியோங்களால் பண்ணப்படும் அபசாரங்களைப் பொறுத்து க்ருபை பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

இன்னும் ஓரே வார்த்தை. இந்த ஸங்கத்திற்கு இப்பொழுது நாம் அக்ராஸநாதிபதியை வரித்தல் வேண்டும். அந்த ஸ்தானத்தை வஹிக்க உபய வேதாந்தாசார்யரான ஸ்ரீமான் வன்பாக்கம் வேங்கடம் ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமி நமது வேண்டுகோளின்பேரில் மஹாக்ருபையாய் ஸம்மதித்திருக்கிறார். அதற்கேற்ற சக்தியும், ஜ்ஞானமும், குணங்களும் இந்த ஸ்வாமியின் இடத்தில் உள்ளதென்பதை இந்தகோஷ்டியிலுள்ள ஸகலமானவர்களும் நன்கனவே அறிவார்கள். ‘[illegible]’ என்றாற்போலே ஆபிஜாத்யராயும் வைதுஷ்யத்தை ஸ்வாஸமுடையவராயும் லௌகிகத்திலும் உந்நதபதவியில் இருப்பவருமான இந்த ஸ்வாமியைத்தவிர இப்பொழுது மிகவும் மங்கினமடைந்திருக்கும் நம்முடைய மதஸித்தாந்தங்களை உத்தரிப்பிக்கக்கூடிய ஸாமர்த்தியம் யார்க்கு இருக்கிறது? இந்த ஸ்வாமி அடியேனுக்கு [illegible]ராயும், ஏகப்ரகாரமாகவன்றிக்கே பஹுப்ரகாரத்தாலே மான்யராயும் இருப்பதால் அவரைவரிப்பதில அடியேனுக்கு உண்டான நிரதிசய ப்ரீதியையும் ஸ்வாமிகள் இடத்தில் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டு இந்த ஸ்வாமியை அக்ராஸநாதிபதியின் கார்யத்தை நிர்வஹிக்கும்படி ஸவிநயம் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ஹிந்துமதஸ்தாபன மசோதா.

(பத்ராதிபர்).

இந்த மசோதாவை சட்டமாக அனுஷ்டிக்கும்படி ராஜப்ரதிநிதி ஸம்மதம் வெகுகாலம் கழித்து கொடுத்துவிட்டது தினசரி பத்திரிகைகளிலிருந்து எல்லாரும் அறிந்திருக்கலாம். இந்த சட்டத்துக்கு ராஜப்ரதிநிதி ஸம்மதம் கொடுக்கக்கூடாதென்று சென்ற பதினைன்காவது வருஷத்திய வார்ஷிக மஹாஸங்கத்தில் முதல் நாள் இரண்டாவது தீர்மானமாக ஏகமனதாய் எல்லோராலும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இது ஆன சில தினங்களில் சட்டமாகிவிட்டது. தேசத்தார் தங்கள் ஆக்ஷேபங்களைத் தெரிவித்தும் வைஸிராய் பிரபுவுக்கு அவர் ஸம்மதி கொடுக்காமலிருக்கும்படி ப்ரார்த்தனுபத்ரங்கள் ஏராளமாய் அனுப்பியும். அவை ஒன்றையும் அவர் கவனியாமல் ஸம்மதிகொடுக்க நிர்ணயித்தது ஆச்சர்யம். அவரும் இந்தச் சட்டத்தில் அநேக தோஷங்களிருக்கிறதென்றும், அதைச் சட்டமாக அங்கீகரித்த ப்ரகாரங்களின் ஒழுங்குகள் குறைவாக இருக்கின்றனவென்றும் தெரிந்தே சென்னை சட்டஸபையாரின் பெரும்பான்மையாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டபடியால் சென்னை கவர்மெண்டாரின் இஷ்டத்தை ஒத்து தான் ஸம்மதித்ததாக சொல்லி இருக்கிறார்.

இந்த மசோதா ப்ராஹ்மணர்கள்மீது த்வேஷத்தால் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியாரால் ப்ரேரேபிக்கப்பட்டு வெகு பரபரப்புடன் சட்டமாகக் கொண்டுவர யத்னம் செய்யப்பட்டது. மடங்கள் தேவாலயங்களுகக க ஏற்பட்ட ஸொத்துக்களின் பரிபாலனம் ஸரிவர நடக்கவில்லை என்று சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டாலும், அந்தச் சட்டமானது அந்தந்த தேவஸ்தானம் மடம் முதலியதின் ஸொத்துக்கள் எந்த எந்த உத்தேசம க ஏற்படுத்தப்பட்டன என்பதைக் கண்டுபிடித்து அந்த அந்த உத்தேசங்களை ஸரிவர நடத்தும்படி செய்தாலல்லவோ தர்மமாகும். அவ்விதம் இந்தச் சட்டம் ப்ரவர்த்தித்திருந்தால் இதை யாரும் வெறுப்பார்களா. ஒருவன் ஒரு கார்யத்தை உத்தேசித்து சில வருமானம் வரக்கூடிய சில ஸொத்தை தானம் செய்திருந்தானேயாகில் அவன் பிற்காலம் அவன் உத்தேசித்த கார்யத்திலேயே அந்த வருமானம் விநியோகிக்கப்பட்டு வரும்படி அதன் தர்மபரிபாலகர்கள் பார்த்து வருவதன்றோ தர்மமாகும். அப்படிக்கில்லாமல் அந்த வருமானங்களை வேறு விதத்தில் விநியோகித்தால் அதர்மமாகுமே. இப்போது புது சட்டப்படி தர்ம பரிபாலனத்துக்கு ஏற்படுத்தப்படும் உத்யோகஸ்தர்கள், இப்போது மடங்கள் ஆலயங்கள் முதலிய இடங்களில் தர்மபரிபாலகர்களாக ஏற்பட்டவர்கள் அந்தந்த தர்ம ஸொத்துக்களை எந்த உத்தேசத்துடன் மூலபுருஷர்கள் ஏற்படுத்தினர்களோ அந்த உத்தேசப்படி ஸரிவர நடத்தவில்லை என்று அவர்கள் மீது குறை கூறி, தாங்கள் மூல புருஷர்களுடைய அபிப்ராயத்துக்கு முற்றிலும் விரோதமாய் தங்களிஷ்டப்படி அந்த தர்ம ஸொத்தின்

ஐவேஜுகளை உபயோகப்படுத்தப் போகிறார்களே, அது தர்ம பரிபாலனமாகுமா, என்பதை எல்லோரும் கவனிக்கவேண்டும்.

முன்காலத்தில் வித்யாவிக்ரயம் அதாவது வித்யையைச் சொல்லிக்கொடுப்பதற்குப் பணம் வாங்குவது மஹாபாதகமாக நினைக்கப்பட்டிருந்தது. ஜனங்களுக்கு வித்யாப்யாஸம் செய்துவைப்பது மிகவும் அவச்யமே உபாத்யாயர்கள் சிஷ்யர்களிடமிருந்து பணம் வாங்காவிடில் அவர்களுக்கு ஜீவனம் எப்படி நடக்கும். உபாத்யாயர்களுக்கு தேஹயாத்ரைக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளில்லாவிடில் சிஷ்யர்களுக்கு எப்படி வித்யாப்யாஸம் செய்விக்கமுடியும்? இதை உத்தேசித்து ராஜாக்கள் வித்வான்களை அழைத்து அவர்களுக்கு வாஸத்துக்கு வீடுகளும், ஆஹாரத்துக்கு நிலங்களும் ஸர்வமான்யமாகக் கொடுத்து வித்யா ப்ரவசனம் செய்வித்துவந்தார்கள். இந்த தானங்களை ராஜாக்கள் செப்பேடுகளில் தானசாஸனங்களாக எழுதிவைத்தார்கள். இவ்விதம் தர்மங்கள் ஏற்பட்டிருந்ததில் தர்ம ஸொத்துக்களை ராஜாவின் ஸந்ததியாராவது வேறு ராஜாக்களாவது அபஹரிக்காமலிருக்கும்படி தாம்பர சாஸனங்களில் ஆணையிட்டிருந்தார்கள். அந்த ஆணையாவது, இந்த தர்மத்துக்கு யாதாமொருவர் விகாதம் பண்ணக்கூடாது, அப்படி விகாதம் பண்ணினுல் காசியில் கங்கைக் கரையில் காராம்பசுவைக் கொன்ற தோஷத்தில் போவார்-என்பது. தர்மம் ஒருவன்காலத்தில் ஏற்பட்டால் அவன் பிற்காலம் தர்மத்திற்கு அபஹாரம் வந்துவிடும் என்று உத்தேசித்தே ஸ்ரீராமன் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்யும்போதே பின்வரப்போகிற ராஜாக்களுக்கு ப்ரார்த்தனை செய்து கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டார். அதாவது,

𑌦𑌾𑌨𑌪𑌾𑌲𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌪𑌾𑌲𑌨𑌮𑍍 ।
𑌦𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌲𑌨𑌾𑌦𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥
𑌏𑌕𑍈𑌵 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌭𑍁𑌜𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌨 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌕𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌤 𑌵𑌸𑍁𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾𑌮𑍍 ।
𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌃 ॥
𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍
𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑌾𑌲𑌨𑍀𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍
𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌚𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ।

(தானம் கொடுப்பது கொடுக்கப்பட்ட தானத்தை பரிபாலனம் செய்வது என்கிற இரண்டு கார்யங்களில் தானம் செய்வதைக் காட்டிலும் கொடுக்கப்பட்ட தானத்தை பரிபாலனம் செய்வது மிகவும் மேலான நலல கார்யம். தானம் கொடுப்பவன் ஸ்வர்க்கத்தை அடைகிறான். கொடுக்கப்பட்ட தானத்தை பரிபாலிப்பவன் மோக்ஷத்தை அடைகிறான். ப்ராஹ்மணர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பூமியானது எல்லா ராஜாக்களுக்கும் ஸஹோதரியாக ஆய் விடுகிறது. ஆகையால் அந்தபூமியை அவர்கள் மறுபடி அனுபவிக்கவும் கூடாது, அதற்காக வரியை வஸூலிக்கவும் கூடாது எவன் தன்னாலாவது பிறராலாவது கொடுப்பட்ட பூமியை திரும்பிப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறானோ அவன் அறுபதினாயிரம் வருஷங்கள் அமேத்யத்தில் புழுக்கும் புழுவாக பிறப்பான். இந்த தர்மமான ஆணையானது எல்லா மனுஷ்யர்களுக்கும் பொதுவாக உபயோகப்படக்கூடியது இதை அரசர்கள்முக்யமாய் காப்பாற்றவேண்டும். அந்தந்த காலத்தில் தங்களால் இந்த ஆணை உடையாமல் பாதுகாத்து வரவேண்டும். இனிமேல் பிறக்கப்போகும் எல்லாராஜாக்களையும் இராமசந்த்ரன் இந்த ஆணையை பாதுகாத்து ரக்ஷிக்கும்படி கெஞ்சி ப்ரார்த்தித்துக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறான்.) இந்த ப்ரார்த்தனை ஒவ்வொரு தானசாஸனத்திலும் ஆணையாக அனாதிகாலமாக எழுதப்பட்டுவருகிறது. இந்த பாரதவர்ஷம் தர்மபூமியானதால் ஜனங்கள் தர்மத்துககுக் கட்டுப்பட்டு நடப்பார்களென்று நம்பிக்கையுடன் எழுதப்பட்டுவந்தது. இந்தகாலத்தில் ஜனங்கள் மாஜிஸ்திரேட்டின் உத்திரவை எப்படி பயத்துடன் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறார்களோ அப்படியே முன்காலத்தில் இந்த ஆணையை பயபக்தியுடன் கீழ்ப்படிந்து நடந்தார்கள். தர்மத்துக்கு விரோதம் செய்தால் நரகம் வருமே என்று முன்காலத்தியவர்கள் நம்பினார்கள். வரவர ஆஸ்திக்யம் குறைந்து நாஸ்திக்யம் தலைஎடுத்து, எல்லாக் கார்யங்களும் பகவானால் நடத்தப்படுகின்றன வென்று எண்ணம் அடியோடு இல்லாமல், நாமாகவே நம்முடைய சக்தியால் எல்லாவற்றையும் செய்கிறோம் என்று தன்னுடைய ஸாமர்த்தியத்தை ப்ரகடனம் செய்யும் இந்நாளில், தர்மம் என்றால் யார் காதில் படுகிறது. நாம் வீதியில் போகும்போது கூன் குருடு முதலிய நம்முடன்கூட வஸித்துக்கொண்டு இந்த உலகத்தில் கஷ்டப்படும் ஜனங்களைப்பார்த்தும் கூட உலகத்தின் உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் ஈச்வரன், பரலோகம் என்ற எண்ணமே இல்லாமல், தன் சரீரஸுகானுபவமே புருஷார்த்தமென்று எண்ணி ஜீவித்துவரும் இந்நாளில, பாபத்துக்கு யார் பயப்படுவார்கள்? முன்காலத்தில் பாபததுககு பயந்ததினாலன்றோ சோழராஜாக்களால் கொடுக்கப்பட்ட தானங்களை பின்வந்த மஹம்மதிய அரசர்கள்கூட ஆதரித்து, அந்த தானசாஸனங்களில் "ராஹேஸில்லா" (தர்மம்) என்று உருதுபாஷையில் முத்திரைபோட்டு அந்த தானங்களுக்கு யாரும் விகாதம் பண்ணாதபடி பாதுகார்த்துவந்தார்கள். அதற்குப்பிறகு வந்த நம் ஆங்கிலேய துரைத்தனத்தாரும் அப்படியே பரிபாலித்து வந்தார்கள். தற்காலம் நம் கவர்மெண்டாரும் அப்படி நடத்திவருகிறார்கள் இப்படிக்கிருக்க, நமது மந்திரியே ஜஸ்டிஸ் கக்ஷிக்காரருடைய ப்ரேரணையின்பேரில் இந்த அனர்த்தமான கார்யத்தில் ப்ரவர்த்தித்தது வேலியே பயிரை மேய்வதுபோல ஆய்விட்டது கலி முற்ற முற்ற இது கலிபுருஷனின் அப்யுதயத்தின் அடையாளம் என்றுதான் நினைக்கவேண்டி இருக்கிறது. தர்மத்துக்கு லோபம் நேர்ந்தால் அதர்மம் தலை எடுக்குமென்றும், அதர்மம் தலை எடுத்தால் ஜாதிதர்மம், குலதர்மம் எல்லாம் நசித்து பாபம் மேலிட்டு நரகம் உண்டாகும் என்றும் அர்ஜுனன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனிடம் விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொண்டது ஸ்ரீபகவத்கீதையில் முதல் அத்யாயத்தில் சொல்லி இருப்பதை இந்தச்சட்ட ப்ரவர்த்தகார்கள் நன்கு கவனித்திருந்தால் இவ்விதம் செய்திருக்கமாட்டார்கள்.

அன்யாயம் ஸம்பவித்துவிட்டது. பால்சிந்திப்போனபிறகு அழுது லாபம் என்ன? இனிமேல் ஆகவேண்டிய கார்யங்களையாவது ஜாக்ரதையுடன் செய்தால் நடந்த பிசகு திருத்தமடையலாம். தத்காலம் கவனிக்கவேண்டிய அம்சங்கள் மூன்று.

முதல் அம்சம்:—மடாதிபதிகளும் கோவில் அதிகாரிகளும் கவனிக்க வேண்டிய அம்சம் ஒன்று உண்டு. இவர்கள் இதுவரையிலுமிருந்தது போலில்லாமல், அந்யாயமான சச்சரவுகளில் தலையிட்டுக்கொள்ளாமல் அவர்களிடம் பரிபாலனத்துக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்கும் ஸொத்துக்களை எதற்காக அவைகள் மூலபுருஷர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டனவோ அந்த கார்யங்களில் வினியோகிக்க முயலவேண்டும். வேதாந்த தீபிகையின் பதின்மூன்றாவது வருஷத்திய ஸஞ்சிகைகளில் முன்காலத்தில் தேவாலயங்களில் ஸம்ஸ்க்ருத வித்யாபிவ்ருத்திக்கும் வேதாத்யயனத்துக்கும் பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தி நடத்திவந்ததையும் ஸ்ரீமத் ராமாயணம் ஸ்ரீமந் மஹாபாரதம் முதலிய இதிஹாஸ புராணங்களின் ப்ரவசனம் நடந்துவந்ததையும் சிலாசாஸனங்களிலிருந்து கண்டுபிடித்து எழுதி இருக்கிறோம் அதுபோல் அந்தந்த தர்மகர்த்தாக்கள் தங்களிடம் ஒப்புவிககப்பட்டிருக்கும் ஸொத்துக்களை எப்படி வினியோகிக்கவேண்டுமென்று கண்டுபிடித்து அதன் ப்ரகாரம் அதை ஒழுங்காக பரிபாலித்துவந்தால் தர்மஸொத்திலிருந்து மீதம் எப்படி ஏற்படும். மீதம் ஏற்பட்டால் அல்லவோ புதிதாய் ஏற்படும் கம்மிஷனர் அந்த

ஐவேஜை வேறு ஸர்க்கார் கார்யங்களுக்கு வினியோகிக்க எடுத்துக் கொள்ளுவார். அப்படிக்கில்லாமல் தர்மஸொத்துக்களை ஸரிவர பரிபாலனம் பண்ணிவந்தால் தர்மத்தை ஏற்படுத்தினவர்களின் மனோரதம் நிறைவேறும். மீதமும் ஏற்படாது. இன்னும் பணமும் வேண்டியதாக இருக்கும். இப்படிச் செய்வதால் சட்டம் ஏற்படுத்தியும் ஏற்படாததுபோலாகும்.

இரண்டாவது அம்சம்:—அடுத்த எலெக்ஷன் நடக்கும்போதாவது ஸநாதன தர்மத்தை அறிந்த சிலரை ஜனங்கள் தேர்ந்தெடுத்து, சட்டஸபைகூடும்போது ராஜாங்கத்தாருக்கு புத்திசொல்லி, சட்டஸபைக்கு ஏற்படும் மற்ற மெம்பர்களுக்கும் தர்மஸூக்ஷ்மத்தை போதித்து இந்த மசோதாவை ரத்துச்செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டியது அவச்யம். அதற்கு இப்பொழுது முதல் ஜனங்களுக்குவிஷயம்தெரியும்படிக்கும்,ஸநாதனதர்மமறிந்தவர்களை தங்களுக்கு ப்ரதிநிதிகளாக ஏற்படுத்தும்படிக்கும் அதற்குத் தகுந்த உபந்யாஸங்களை பண்டிதர்களைக்கொண்டு செய்விக்க வேண்டும். இதற்குத்தகுந்த ஏற்பாடுகள் மடாதிபதிகளும் கோவில் தர்மகர்த்தாக்களும் இப்போது முதல் செய்ய ஆரம்பித்தால் நலமாக இருக்கும்.

மூன்றாவது அம்சம்:—இந்த மசோதா மறு எலெக்ஷன் ஆகி சட்டஸபையோரால் ரத்துசெய்யப்படும்வரை இதை சட்டமாக கொண்டுவந்த கக்ஷிக்காரர்கள் அநுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவந்து பார்க்கமிகவும் ஆவலுள்ளவர்களாக இருப்பார்களல்லவா. அதற்காக ஏற்படுத்தும் உத்யோகஸ்தர்கள் நம்முடைய மதத்தில் ஆஸ்திக்யமுள்ளவர்களாகவும் ஸநாதனதர்மம் தெரிந்தவர்களாகவும் ஏற்படுத்தினால் இந்தச்சட்டத்தால் ஏற்படும் கொடுமை அவ்வளவாகத் தெரியாது. அப்படிக்கில்லாமல் கேவலம் மேனாட்டுக்கல்வியில் பயின்றவர்களாகவும், நமது தேசத்தின் பெருமை, தர்மஸூக்ஷ்மம் தெரியாதவர்களாகவும், ஸர்வநாஸ்திகர்களாகவும், தேவஸ்தானங்களில் விச்வாஸமில்லாதவர்களாகவும் இருக்குமவர்களை இந்தசட்டத்தைஅநுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவரும்படிநியமித்தால் ஸபார்டா என்னும் தேசத்தில் ட்ரேகோ என்பவரை ராஜாவாக ஏற்படுத்தினதுபோலாகும். நல்லபுத்திமான்களாய் வைதிகாசாரத்தில் விச்வாஸமுள்ளம-ள-ள-ஸ்ரீ, T.R.ராமசந்த்ர அய்யர். ம-ள-ஸ்ரீ ஸங்கரராம அய்யர், ஸ்ரீ. உ. வே. திவான் பஹதூர் வி. கே. ராமாநுஜாசார்யர், ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், மன்னார்குடி, திவான் பஹதூர் ஸ்ரீமான் T. நம்பெருமாள் செட்டி காரு, ஸ்ரீமான் அழகப்பசெட்டியார் முதலானவர்களை இதைப்பரிபாலனம் செய்யும்படி நியமித்தால் நியாயம் ஒழுங்காக நடக்கும். வேறுவிதம் செய்தால் தர்மம்கெட்டு தேசத்துக்குக் கெடுதி உண்டாகும். ஆகையால் இப்பேர்க்கொத்த ஆஸ்திகர்களை நியமிக்கும்படி கவர்மெண்டாரை ப்ரார்த்திக்கிறோம். மற்றெல்லோரும் இப்படியே ப்ரார்த்திக்க வேண்டியது அவச்யம். நமது காதில் விழும் வதந்தியிலிருந்து விரோதமாக நடக்கும் என்று தெரிகிறது. அப்படிக்கில்லாமல் ஆஸ்திகர்களை நியமிக்கும்படி ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது.

ஸ்ரூர்த்வபுண்ட்ரம் தரேந்நித்யம்॥ ” இதி। ஸ்ரீநாரதீயேச வர்ணாச்ரமாசாராதிகாரே சதுர்த்த்யாம் ச்ரோத்ரியோபாக்யானே ஊர்த்வபுண்ட்ர ஸம்ஸ்தாந
லக்ஷணவிஷயம், “உக்தானி லக்ஷணாந்யேவ ப்ராஹ்மணஸ்ய தத்ஸ
ஹ்யதசி। த்ரிபுண்ட்ரம் சூத்ராணாம் சூத்ரணாம் ச விதீயதே ॥ ”
இதி। ததா பாத்மே ஸம்ஹிதாயாம் சரீர ஹரிவஸக்ஷேத்ர
நிரூபணாத்யாயே “ச்வேத ம்ருத்திகயா வாபி ரக்தயா பீதயாபி வா।
ஊர்த்வபுண்ட்ரம் த்விஜை: கார்யம் வைஷ்ணவைஸ்து விசேஷத:॥ த்யா
நஹோம ஜபாதீநி ஸர்வாணி ச க்ரியாஸ்ததா। விஹீ
நோர்த்வபுண்ட்ராணாம் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் விநாக்ருதா:॥ சந்தநாத் யைர
பிவா க்ஷத்ரியைர் பார்யம் ச க்ஷத்ரியோ। வைச்யைச்சவில்
வமூலேந ம்ருத்திகாஸ்தா யதா॥ ஸர்வை: ச்வேத ம்ருத்
தயா ஊர்த்வபுண்ட்ரம் யதாவிதி। த்வாதசாவயவேஷ்வேவ ஸாந்தராணி ப்ரயத்நத:
காரயேத்॥ ” இதி। ‘சந்தநாதயோபி’ பித்ராதிகம் ஸாதனம் க்ஷத்ரி

தரிக்கக்கூடாது, பரிசுத்தனாக இருந்து எப்பொழுதும் ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தையே நன்றாகத் தரிக்கவேண்டும்’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாரதீய புராணத்தில் தாமரைப்புஷ்பம் போன்ற ஆகாரம் முதலாக அக்னியின் ஜ்வாலைபோன்ற ஆகாரம் வரையிலான ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களினுடைய ஆகாரங்களின் வ்யத்யாஸத்தை நிரூபித்துவிட்டு ‘ப்ராம்மணனுக்குக் கீழ்க்குறித்தவைகளே அடையாளங்கள் என்று ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சூத்திரர்களுக்கு ஸமமானவர்களுக்கும் சூத்திரர்களுக்குமே த்ரிபுண்ட்ரம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே பாத்மேஷ்ட்ய ஸம்ஹிதையில், சரீரத்தில் பகவான் வஸிக்கும் இடங்களை நிரூபிக்கும் அத்யாயத்தில் ‘வெளுப்பு மண்ணினாலாவது கறுத்த மண்ணினாலாவது மஞ்சள் நிறமுள்ள மண்ணினாலாவது ப்ராம்மணர்களினால் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தரிக்கத்தக்கது, வைஷ்ணவர்களினால் அவச்யம் தரிக்கத்தக்கது, இப்படிச்செய்தால் த்யானம் ஹோமம் ஜபம் முதலிய எல்லாக் கர்மங்களும் புண்யங்களாகின்றன, ப்ராம்மணர்களுக்கு ஊர்த்வபுண்ட்ரம் இல்லாமல் செய்யப்படுகிற கர்மங்கள் வீணாகின்றன, சந்தனம், அகில் முதலியவைகளினால் புத்திமான்களான க்ஷத்திரியர்களினால் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தரிக்கத்தக்கது, வைச்யர்களினால் வில்வமரத்தின் வேரினால் தரிக்கத்தக்கது, எல்லாவர்ணத்தாராலும் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் சாஸ்திரப்படி வெளுத்த மண்ணினால் தரிக்கத்தக்கது. பன்னிரண்டு அவயவங்களின் நடுவில் இடைவெளியையுடையதுகளாயும் நேராயும் இருக்கிற ஊர்த்வபுண்ட்ரங்கள் தரிக்கத்தக்கவைகள்’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் ‘சந்தனம் அகில்முதலியவைகளினால்’ என்றிவை முதலியது ஸாதாரண க்ஷத்திரியர் முதலியவர்களைப்பற்றியது; ‘எல்லா வர்

यादि विषयम् । 'सर्वेषाम्' इति तु विशेषविषयम् । तथा ब्र-
ह्माण्डे — "ब्राह्मणस्योर्ध्वपुण्ड्रं स्यात् क्षत्रियस्य
त्वर्धचन्द्रकम् । वैश्यस्य वर्तुलाकारं शूद्रस्यैव त्रिपु-
ण्ड्रकम् ॥ त्रिपुण्ड्रं ब्राह्मणो विद्वान् मनसापि न धारयेत् ।
धारयेत् प्रयतः सम्यगूर्ध्वपुण्ड्रं प्रयत्नतः ॥ ब्राह्मण-
स्य न कर्तव्यं तिर्यक्पुण्ड्रस्य धारणम् । स शूद्र इति
विज्ञेयस्तिर्यक्पुण्ड्रस्य धारणात् । अर्चने मे विशेषेण
ऊर्ध्वपुण्ड्रधरो द्विजः । कुलं तारयते सप्त स मे साम्यमवाप्नुयात्(?)
॥ उपवीतं शिखाबन्धमूर्ध्वपुण्ड्रं विना कृतम् । अप-
वित्रकरं कर्म विप्रस्य विफलं भवेत् ॥" इति । तत्रैवा-
ध्याये वर्णचतुष्टयस्योर्ध्वपुण्ड्रविशेष उक्तः —
"ब्राह्मणस्य गदाकारं चक्राकारं नृपस्य तु । वैश्य-
स्य पद्मपत्राभं शूद्राणां शङ्खसन्निभम् । पद्मपत्रायतं सौ-

ணத்தாராலும்' என்றது வைஷ்ணவர்கள் என்கிற விசேஷத்தைப்பற்றியது. அப்படியே ப்ரும்மராத்ர ஸம்ஹிதையில் 'ப்ராம்மணனுக்கு ஊர்த்வபுண்ட்ரம் இடவேண்டும், க்ஷத்ரியனுக்குப் பாதி சந்திரன்போல் இடவேண்டும், வைச்யனுக்கு வர்த்துலமாய் இடவேண்டும், சூத்திரனுக்கு மூன்றுகோடாக இடவேண்டும், தெரிந்தவனாகிய ப்ராம்மணன் விளையாட்டிற்காகவும் த்ரிபுண்ட்ரத்தைத் தரிக்கக்கூடாது, நன்றாகப் பரிசுத்தனாய் இருந்து ப்ரயத்தனம் செய்தாவது ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தரிக்கவேண்டும், ப்ராம்மணனுக்கு திர்யக்புண்ட்ரதாரணம் செய்யக்கூடாது, அப்படித் திர்யக்புண்ட்ரம் இட்டதினாலேயே அவன் சூத்திரன் என்று நினைக்கத்தக்கவன். விசேஷித்து என்னை ஆராதனம் செய்யும்பொழுது ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ப்ராம்மணன் ஏழுகுலத்தை ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டி வைக்கிறான், அவன் என்னுடைய ஸாம்யத்தை அடைகிறான். பூணூல், குடுமி முடிச்சு, ஊர்த்வபுண்ட்ரம் இவைகள் இல்லாமல் செய்யப்பட்டதும், கையில் பவித்திரம் தரியாமல் செய்யப்பட்ட கர்மங்களும் ப்ராம்மணனுக்கு, வ்யர்த்தமாகிவிடும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே அத்யாயத்தில் 'மேலும் நான்கு வர்ணத்தாருக்கும் ஊர்த்வபுண்ட்ரத்திலேயே விசேஷம் சொல்லப்பட்டது, ப்ராம்மணனுக்குக் கதையின் ஆகாரம்போன்ற ஆகாரத்தையுடையதாகவும், ராஜாவிற்கு சக்ரத்தின் ஆகாரம்போன்ற ஆகாரத்தையுடையதாகவும், வைஸ்யனுக்குத் தாமரைப்புஷ்பத்தின் இதழ்போன்ற ஆகா

ख्यं सर्वेषां भोगसिद्धये । एवं वै वैष्णवैश्चिह्नैः स-
ततं चिह्नितो भवेत् । पिशाचा भूतवेताला कूश्माण्डाद्या
महागणाः । तस्यान्तिके न तिष्ठन्ति वैष्णवस्य महात्मनः ।
प्रणवेनैव मन्त्रेण ध्यात्वा [illegible] ललाटे धारये-
न्नित्यं [illegible] ॥ इति । ब्रह्माण्डे — "सर्वव-
र्णेषु मद्भक्ता धारयेयुरूर्ध्वपुण्ड्रकम् । ब्राह्मणास्तु वि-
शेषेण जपहोमपरायणाः । किमत्र बहुनोक्तेन धार-
येदूर्ध्वपुण्ड्रकम् । यो नरो मम चिह्नानि [illegible]
मम । तं त्यजामि [illegible] मदाज्ञातिलङ्घिनम् । तस्मात् [illegible]
कामैर्वैष्णवैश्च विशुद्धात्मभिः । ऊर्ध्वपुण्ड्रमिदं धा-
र्यं सद्यः संसारमोचनम् । [illegible] ऊर्ध्वपुण्ड्र-
[illegible] यमकिङ्क-

ரத்தை உடையதாயும், சூத்திரர்களுக்கு சங்கின் ஆகாரம்போன்ற ஆகாரத்தை உடையதாயும் இடவேண்டும், எல்லாவர்ணத்தாருக்கும் ஐச்வர்யம் ஸித்திப்பதற்காகத் தாமரை இதழ்போன்ற ஆகாரத்தையுடையது நல்லது இப்படி விஷ்ணுவினுடையதான சின்னங்களினால் எப்பொழுதும் அடையாளம் செய்யப்பட்டவனாகவே இருக்கவேண்டும், பிசாசம், பூதங்கள், பேதாளங்கள் கூச்மாண்டாதிகணங்கள், வைஷ்ணவனாகிய மஹாத்மாவான இவன்ஸமீபத்தில் நிற்கிறதில்லை, ப்ரணவமாகிற மந்திரத்தினால் என்னை த்யானம்செய்துகொண்டு பண்ணினால் நெற்றியில் ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தை எப்பொழுதும் தரிக்கவேண்டும். அவன் என்னுடைய ஸாயுஜ்யத்தை அடைவான்' என்று சொல்லபபட்டிருக்கிறது. ப்ரும்மாண்ட புராணத்தில் 'எல்லாவர்ணத்திலும் என்னுடைய பக்தர்கள் ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தரிக்கவேண்டும், ஜபம் ஹோமம் முதலியவைகளைச்செய்துகொண்டிருக்கிற ப்ராம்மணர்கள் அவச்யமாகத்தரிக்க வேண்டும், இதில் அதிகமாகச் சொல்லுவதினால் என்ன ப்ரயோஜனம், எல்லோரும் ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தையே தரிக்கவேண்டும், எந்த மனிதன் இப்படிப்பட்ட என்னுடைய சின்னமாகிய ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தைத் தரிக்கவில்லையோ அவன் என்னுடைய ஆஜ்ஞையைமீறி நடக்கிற துராத்மா, அவனை விட்டுவிடுகிறேன். ஆதலால் என்னை அடைய வேண்டும் என்கிற ஆசை உடையவர்களாய்ப் பரிசுத்தமான மனதை உடைய வைஷ்ணவர்களால் அப்பொழுதே ஸம்ஸாரத்தில் இருந்து விடுவிக்கக்கூடியதான இந்த ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தரிக்கத்தக்கது. எப்பொழுதும் ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற மனிதன் இடத்தில் இருந்து யமனும் பயப்படுகி

[illegible]

ருன், கடைசி காலத்தில் இவனை யமகிங்கரர்கள் தொந்திரவு செய்கிறதில்லை' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் இப்படி எல்லா ப்ராம்மணர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்குள் வைஷ்ணவர்களுக்கும் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் அவச்யம் தரிக்கத்தக்கது. பாஞ்சராத்ரம் போன்றதும் வர்த்துலமாய் இருப்பதையும் பற்றிவிதித்திருப்பதோ வெனில் ப்ராமமணர்கள்தவிர மற்றஜாதியர்களுக்குள் வைஷ்ணவர்கள் அல்லாதவர்களைப்பற்றியது என்பது ஏற்பட்டது.

இந்த ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தரிப்பது நித்யம் நைமித்திகம் முதலிய எல்லா கர்மங்களுக்கும் அங்கமாக இருக்கை, மிகவும் பரிசுத்தியைக் கொடுக்கக் கூடியதாயிருக்கை, மங்களகரமாக இருக்கை அந்தந்தக் கர்மங்களின் பலம் அதிகமாக உண்டாவதற்குக் காரணமாக இருக்கை முதலிய காரணங்களினால் இதுவே ஸ்வயம் ப்ரயோஜனத்திற்குக் காரணம் என்பதை நிரூபித்திருக்கிறார்கள். அப்படியே விஷ்ணு ஸ்ம்ருதியில், 'யஜ்ஞோபவீதம், குடுமிமுடிச்சு, ஊர்த்வபுண்ட்ரம் இவைகள் இல்லாமல் செய்யப்பட்டதும், கையில் பவித்ரம் இல்லாமல் செய்யப்பட்டதுமாகிய கர்மங்கள் ப்ராம்மணனுக்கு வ்யர்த்தமாய் விடுகின்றன' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. போதாயனரும், ஸாயங்காலத்திலும் காலையிலும் ஹோமம் பூஜைமுதலிய ஸமயங்களில் ஸாவதானத்துடன் இருந்து ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ப்ராம்மணன் பரிசுத்தனாவான், வேறு எவ்விதத்திலும் அப்படியாகமாட்டான்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற ஸ்ம்ருதிகளிலும் வேதாத்யயனம் செய்யும்பொழுதும், ஸாப்பிடும்பொழுதும், ஹோமம் செய்யும்பொழுதும் மங்கள கார்யங்களிலும் ராக்ஷஸர்களை நிராகரிப்பதற்காக எப்பொழுதும் ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தரித்துக்கொண்டவனாகவே இருக்கவேண்டும்' என்று சொல்

[illegible]

லப்பட்டிருக்கிறது. தக்ஷரும் 'பாஷண்டர் பதிதர் முதலியவர்களைப் பார்ப்பதினால் உண்டான தோஷத்தைப் போக்கடிப்பதற்காக ஸ்நாநம் செய்துவிட்டு சோம்பல் இல்லாமல் நெற்றியில் மண்ணினால் திலகத்தைத் தரிக்க வேண்டும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார். இவ்விடத்தில் திலகம் என்னும் பதமும் பொதுவாக இருந்தபோதிலும் மற்ற ச்ருதி ஸ்ம்ருதி இவைகளை அநுஸரித்து ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தையே சொல்லுகிறது. பெரியோர்களுடைய ப்ரயோகமும் இருக்கிறபடியினால், அதாவது 'பக்தர்களை உயர்ந்தகதிக்கு தூக்கிக்கொண்டு போகிறது என்று ஊர்த்வாகாரமாயிருப்பதினால் ஸூசிப்பிக்கப்பட்ட சக்தியை உடைய ஊர்த்வ புண்ட்ரம் என்கிற திலகத்தைக் கௌரவத்தினால் ஓ! வரத! உம்முடைய நெற்றியில் தரிக்கிறீரா என்ன' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வாமன புராணத்தில் 'தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளுவதற்காகவும், பாபத்தைப் போக்கடித்துக் கொள்ளுவதற்காகவும், மங்களங்கள் உண்டாவதற்காகவும் ஓ! பூமியே ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தை ராத்திரியும் மத்யானமும் எப்பொழுதும் சிரஸ்ஸினால் தரிக்கவேண்டும்' என்றிவை முதலாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே பாராசர்ய ஸம்ஹிதையில் ப்ராம்மணன் ஒருபொழுதும் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் இல்லாதவனாக இருக்கக்கூடாது, வைஷ்ணவனாக இருந்தால் கட்டாயமாக இருக்கக்கூடாது, இப்படித் தரித்துக்கொண்டிருப்பவன் எல்லாக்கர்மங்களையும் செய்ய யோக்யதை உடையவனாயிருக்கிறான்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பார்க்கவரும் 'யஜ்ஞமும் தானம் தபஸ்ஸு ஹோமம் போஜனம் செய்தல் [illegible]தர்ப்பணம் ஆகிய எல்லாக் கர்மங்களும் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் [illegible]

[illegible]

தேயானல் வ்யர்த்தங்களாகும், இவனுடைய ஶரீரம் பார்க்கத்தக்கதல்ல, ஏனெனில் அது ஸ்மஶானத்திற்கு ஸமமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ப்ருஹ்மாண்ட புராணத்தில் 'என்னை ஆராதனம் செய்யும் காலத்திலும் யஜ்ஞம் முதலிய கர்மங்களிலும் எப்பொழுதும் ப்ராம்மணன் இந்த ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தை அவஶ்யமாய்த் தரிக்கவேண்டும். யஜ்ஞம் தானம் தபஸ்ஸு ஹோமம் ஜபம் வேதாத்யயனம் முதலிய கர்மங்களில் அந்தந்தக் கர்மங்களின் பலன்களை அடைவதற்காக ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தை அவஶ்யம் தரிக்கவேண்டும், ஓ! ப்ருஹ்மாவே, ஶ்ருதியில் சொல்லப்பட்டதாயும் ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்பட்டதாயும் இருக்கிற எல்லா க்ரியைகளும் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தரியாதவர்களுக்கு ப்ரயோஜனமற்றவைகளாகின்றன, விருத்த பலன்களை உடையவைகளாகவும் ஆகின்றன, ஓ! ப்ருஹ்மாவே! எனக்கு ப்ரீதி உண்டாவதற்காகவும் மங்களம் உண்டாவதற்காகவும் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுவதற்காகவும் என்னுடைய பக்தன் சோம்பல் இல்லாதவனாய் எப்பொழுதும் ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தரிக்கவேண்டும், நேராயும் அழகாகவும் இருக்கிற ஊர்த்வபுண்ட்ரம் எவனுடைய நெற்றியில் காணப்படுகிறதோ அவன் சண்டாளனாயிருந்தபோதிலும் பரிசுத்தமான ஸ்வபாவத்தை உடையவனாதலால் பூஜிக்கத்தகுந்தவனே, இதில் ஸந்தேஹம் இல்லை. அபரிசுத்தனாயிருந்தபோதிலும், ஆசாரம் இல்லாதவனாய் இருந்தபோதிலும் மனதினால் பாபத்தைச் செய்துகொண்டிருந்தபோதிலும் ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற மனிதன் அப்பொழுதே பரிசுத்தனாகிறான், ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ப்ராம்மணன் எங்கேயாவது ஓர் இடத்தில் மரணமடைந்தாலும் அந்த ப்ராம்மணனும் சண்டாளனும் விமா

[illegible]

னத்தில் ஏறி என்னுடைய லோகத்தை அடைகிறான்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலேயே மற்றொரு அத்யாயத்திலும் 'என்னுடைய ப்ரீதிக்காக' என்றாரம்பித்துக் கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட ஶ்லோகங்களே சிலசில இடங்களில்மாற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படியே மேலும் 'பாஷண்டர்களைப்பார்ப்பது தொடுவது அவர்களுடன் ஸம்பாஷிப்பது இவைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறவனும், ஓ! ப்ருஹ்மாவே! ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தரிப்பதினால் பரிசுத்தனாவான். ப்ருஹ்மசாரி, க்ருஹஸ்தன், வானப்ரஸ்தன், யதி இவர்கள் பரிசுத்தமாயும் மங்களகரமாயும் இருக்கிற இந்த ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தை அவஶ்யம் தரிக்கவேண்டும், எவன் ஒருமாதம் இடைவிடாமல் ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தரிக்கிறானோ, அவன் மனதிற்குத் தெளிவையும் ஶாந்தியையும் என்னிடத்தில் பக்தியையும் அடைகிறான். மிகவும் பரிசுத்தமான இந்த ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தை எவன் உயிரோடிருக்கும்வரையில் எப்பொழுதும் தரிக்கிறானோ அவன் அந்த ஜன்மத்திலேயே அதிசீக்கிரத்திலேயே ஒருவராலும் அடையமுடியாத மோக்ஷத்தை அடைகிறான். வித்யைவிநயம் முதலிய குணங்களை உடையவர்களாயும் வேதத்தின் கரையை அறிந்தவர்களாயும் இருந்தபோதிலும் எந்த ப்ராம்மணர்கள் என்னிடத்தில் பக்திசெய்யவில்லையோ அவர்கள் சண்டாளனுக்கு ஸமமானவர்கள். வேதத்தை அத்யயனம் செய்தவனாகிய ப்ராம்மணனால் மண்ணினால் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் 'உத்ருதாஸி' என்கிற மந்திரத்தினால் தரிக்கத்தக்கது; ஸ்ரீ வைஷ்ணவனால் அவஶ்யம் தரிக்கத்தக்கது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பாரமேஷ்ட்ய ஸம்ஹிதையில் 'ஶாஸ்திரவிதிப்படி ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களைத் தரித்துக்கொண்

(18674)
சென்னை-600

[illegible]

டவனுய் பனிரண்டு திருநாமங்களையும் அதில் ஆவாஹநம் செய்யவேண்டும், நம: என்கிற பதத்தைக் கடைசியில் சேர்த்து அந்தந்தத் திருநாமங்களைச் சொல்லி க்ரமமாக அஞ்ஜலி செய்யவேண்டும், பிறகு ஜபம் ஹோமம் தர்ப்பணம் தானம் பகவானுடைய ஆராதனம் மற்ற ஸ்வபகர்மங்கள் எல்லாவற்றையும் ப்ராம்மணன் செய்யவேண்டும், ப்ராம்மணன் க்ஷத்திரியன் வைஸ்யன் ஸூத்திரன் இவர்களுக்கும் அனுலோம ஜாதியில் பிறந்தவர்களுக்கும் பித்ருக்கள் தேவதைகள் இவர்களை ஆராதனம் செய்யும்காலத்தில் இந்த ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைத் தரிப்பது பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ப்ராம்மணர்களுக்கு சிகை யஜ்ஞோபவீதம் முதலியவைகளைப்போல ஊர்த்வபுண்ட்ரமும் எப்பொழுதும் தரிக்கத்தக்கது. மிகவும் புத்திமானாகிய ப்ரும்மாவே! அப்படி ஊர்த்வபுண்ட்ரம் இல்லாமல் செய்யப்பட்டதுகளேயானல் அந்தக் கர்மங்கள் எல்லாம் ப்ரயோஜனமற்றவைகளாகும், ஆகையால் எல்லாக் கார்யங்களிலும் புத்திமானாகிய ப்ராம்மணனுக்கு ஊர்த்வபுண்ட்ரம் அவஸ்யம் தரிக்கத்தக்கது. பூதம், ப்ரேதம், பிசாசம், கூஸ்மாண்டம், ப்ரும்மரக்ஷஸ், ரேவதி, பூதனை, மாத்ருகணங்கள், டாகினீ, குஹ்யகன் முதலிய கெட்ட க்ருஹங்களில் இருந்து காப்பாற்றக்கூடியதாயும் ஸம்ஸாரமாகிற க்ருஹத்தைப் போக்கடிக்கக்கூடியதாயும் இருக்கிறது ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைக் காட்டிலும் வேறு ஒன்று பார்க்கவும் படவில்லை அறியவும் படவில்லை, என்றால் கேட்கவும் படவில்லை' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே ப்ரும்மராத்திரத்தில் 'ஸாயம் காலத்திலும் காலை வேளையிலும் பூஜை செய்யும்பொழுதும் ஹோமம் செய்யும்பொழுதும் காயத்ரீ ஜபம் செய்யும்

ஸ்ரீ:.

ஆழ்வார் திருநகரியில் உபயவேதாந்த கலாசாலையின் நான்காவது வார்ஷிக மஹோத்ஸவம்.

P. ரெங்கய்ய செட்டி அண்டு ஸன்ஸ் என்னும் கம்பெனியின் த்ரவ்ய ஸஹாயத்தால் ஆழ்வார் திருநகரியில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் உபயவேதாந்த கலாசாலையின் நான்காவது வார்ஷிக உத்ஸவம் வெகு விமர்சையுடன் சென்ற டிசம்பர்மீ 25, 26, 27வ-களில் நடைபெற்றது. கனம் ஜஸ்டிஸ் ஸ்ரீ. உப. வ. வே. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் க்ருபையுடன் சென்னையிலிருந்து எழுந்தருளி அக்ராஸனம் வஹித்தார். திருநெல்வேலியிலிருந்து அநேக வக்கீல்களும், கனதனவான்களும் விஜயம் செய்திருந்தார்கள். டிசம்பர்மீ 25வ- அன்று அக்ராஸநாதிபதியை அவர் வஸதியிலிருந்து பாடசாலை ஸூபரின்டாண்டும் எல்லோரும் ஸ்ரீ ஆதிநாத ஆழ்வார் ஸந்நிதி மரியாதையுடனும் ஸ்வஸ்திவாசனத்துடனும் மங்கள வாத்யத்துடனும் ஊர்வலமாக கலாசாலைக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோனார்கள். அவ்விடம் கலாசாலை ஸூபரின்டாண்டு ஸ்ரீ. உப. கோவிந்த அய்யங்கார் அக்ராஸநாதிபதிக்கு ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் வெகு அழகாய் ஸ்வாகதநிவேனம் செய்தார். ஸ்ரீ. உப. பொன்னப்ப ஆழ்வார் அய்யங்கார் ஸ்ரீ. உப. வ. வே. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்காரை அக்ராஸனம் வஹிக்கும்படி வேண்ட, அவரும் அப்படியே அங்கீகரித்து அக்ராஸனம் வஹித்தார். பிறகு ஸூபரின்டாண்டால் கலாசாலையின் வருஷாந்த[illegible] படிக்கப்பட்டது. பின்பு கலாசாலையின் மாணாக்கர்

களுக்கு அக்ராஸநாதிபதியால் பாரிதோ[illegible] ஷிகங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அதன்பின் ஸ்ரீ
உப. ஸாது ராமாநுஜாசார்யர் அர்ச்சாவதா[illegible] ர வைபவத்தைப்பற்றி ஒரு உபந்யாஸம்
செய்தார். அது ஆனதும் அக்ராஸநாதிப[illegible] தி பாடசாலை நல்ல உபயோகமான வேலை
செய்துவருவைதப்பற்றியும், அதை ஏற்படு[illegible] த்தி இருக்கும் ச்ரேஷ்டிகளின் ஔதார்
யத்தைப்பற்றியும் மிகவும் புகழ்ந்து பே[illegible] சினார். ஸூபரின்டாட் எல்லோருக்கும்
வந்தனமளித்தபிறகு ஸபை கலைந்தது.

டிசம்பர்மீ 26வ- ஸ்ரீ நம்மாழ்வாரின் [illegible] அத்யயன உத்ஸவம் ஆரம்பமானதால்
அன்று அக்ராஸநாதிபதி ஸ்ரீ ஆழ்வாருக்கு ரூ. 200 பெருமான திவ்ய பீதாம்பரத்தை
சாத்தினார். மாலை 3-மணிக்கு ஸபை கூடி[illegible] ற்று. அப்போது பண்டிதபூஷணம் பக
வத்விஷயம் சேட்டலூர் ஸ்ரீ. உப. வே. நர[illegible] ஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் என்று
ஏன் பெயர் வந்தது என்பதையும், ஆழ்வ[illegible] ார் பெருமையைப்பற்றியும், திருவாய்மொ
ழியின் பெருமையைப்பற்றி ஸர்வஜன ரஞ்[illegible] சகமாக வாகம்ருதத்தை வர்ஷித்தார். எல்
லோரும் மிகவும் ஆனந்தத்துடன் கேட்ட[illegible] ார்கள். அதன்பிறகு ஸ்ரீ. உப. ஏ. வி.
கோபாலாசார்யர், அத்யாத்ம சாஸ்த்ரம் [illegible] ன்னும் விஷயத்தைப்பற்றியும், ஸ்ரீ. உப.
வ. பாஷ்யமய்யங்கார் "ஸம்ப்ரதாயவைப[illegible] வம் சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார் ப்ரபாவம்"
என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி வெகு அழகா[illegible] ய் உபந்யஸித்தார்கள். கடைசியில் பாட
சாலையின் மாணாக்கர்கள் வேதங்களில் ப[illegible] ரீக்ஷிக்கப்பட்டார்கள். அத்துடன் அன்று
ஸபை கலைந்தது.

டிசம்பர்மீ 27வ- யன்று ஸபை ஆ[illegible] ரம்பத்தில் பிள்ளைகள் திவ்ய ப்ரபந்தத்தில்
பரீக்ஷிக்கப்பட்டார்கள். பிறகு ஸ்ரீ உப. [illegible] வே. சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி ஆழ்வாரின்
இலிங்கத்திட்ட புராண இத்யாதி பாட்டின் [illegible] அர்த்தத்தை தெளிவாக எடுத்துரைத்தார்.
பிறகு சேனங்குளம் ஸ்ரீ. உப. வெங்கடாசா[illegible] ர்ய ஸ்வாமி பாஷ்யர்கார் வைபவத்தைப்பற்றி
எல்லோருக்கும் புரியும்படி உபந்யஸித்தார்[illegible]. அவர் ஸ்ரீ ராமாவதாரத்துக்கும் க்ருஷ்
ணாவதாரத்துக்குமுள்ள வ்யத்யாஸத்தை [illegible] வெகு தெளிவாய் எடுத்துக் காட்டினார்.
பிறகு அக்ராஸநாதிபதி உப ஸம்ஹ[illegible] ாரத்தில் கலாசாலையினுடையவும் வத்வஜ்
ஞதஸ்ஸனுடையவும் விமர்சையைப்பற்றி[illegible] ச் சொல்லி உத்தரோத்தரம் வ்ருத்தியடைய
வேண்டுமென்று ஆசாஸித்தார். அதன்பி[illegible] றகு ஸூபரின்டாண்டு அக்ராஸநாதிபதிக்கும்
ஸபைக்கு விஜயம்செய்த கனதனவான்களுக்[illegible] கு வந்தனம் அளித்தபிறகு ஸபை கலைந்தது.

ஆழ்வார்திருநகரி }
13—12—1924. }

T. கோவிந்த அய்யங்கார்.